

Astro-grimcat

Ervin Kafexhiu

Pjesa I

Grimcat & Bashkeveprimet Elementare, Modeli Standart

Permbajtja

- 1 Literatura
- 2 Databaza
- 3 Hyrje
- 4 Hyrje ne Grimcat Elementare
- 5 Njesite Natyrale
- 6 Transformimet & Simetrite
- 7 Teoria Grupeve
- 8 Teorema Noether & Ligjet e Ruajtjes
- 9 Numrat Kuantike te Grimcave Elementare
- 10 Klasifikimi i Grimcave Elementare
- 11 Modeli Standart
- 12 Teoria Kuantike Fushes
- 13 Teoria Kuantike Fushes
- 14 Seksioni Terthorte

Ju sygjeroj:

- **“Introduction to Elementary Particle Physics”**, Griffiths (2008).
- **“Astroparticle Physics”**, Grupen (2005) [ose (2020)].
- **“Particle and Astroparticle Physics”**, De Angelis, Pimenta, Conceição (2021).

Burime profesionale te dhenash:

- **Particle Data Group (PDG)** [pdg.lbl.gov] – Te dhena per te gjitha grimcat.
- **NIST instituti i standarteve (CODATA)** (nist.gov/pml/productsservices/physical-reference-data) – Te gjitha madhesite fizike.
- **Cosmic-Ray DataBase (CRDB)** (lpsc.in2p3.fr/crdb) – Te dhenat per rrezatimin kozmik.

Databaza te tjera do ti permendim kur te na duhen.

Hyrje

- Astronomia lindi si nevojë/kuriozitet e njeriut për të kuptuar fenomenet qiellore dhe rolin e tyre në Tokë.
- Historikisht vezhgimet astronomike janë bërë me dritën e dukshme.
- Zhvillimet e fundit teknologjike (si p.sh. material të reja, elektronike, kompjutera etj.) mundësojnë ndërtimin e detektoreve modern.
- Zhvillimi i këtyre detektoreve mundësojnë vezhgime:
 - shumë të sakta astronomike,
 - të gjithë spektrin elektromagnetik (nga radiovalët tek rrezet- γ).
 - grimca të tjera përveç fotoneve (p.sh.: neutrino, protonet, elektronet, bërthamat atomike, si dhe me grimca jo të qëndrueshme si neutronet, myonet, etj.).

Astrofizika e grimcave

Astrofizika e grimcave (shkurt Astrogrimcat) është një fushë relativisht e re ndërdisiplinare e pozicionuar midis fizikës fundamentale dhe astrofizikës. Ajo aplikon njohuritë e fizikës fundamentale dhe grimcave elementare në astrofizikë. Gjithashtu përdor vezhgimet astronomike për të testuar dhe mesuar rreth fizikës fundamentale.

Astrofizika grimcave studion grimcat elementare me prejardhje astronomike si dhe lidhjen e tyre me astrofizikën dhe kozmologjinë.

Kujtese: Fizika Fundamentale = Energjitë e Larta!

Fizika e energjive të larta është sinonime sot me teoritë **fundamentale**. Arsya është parimi i papercaktueshmërisë së Heisenberg-ut ku $\Delta x \simeq \hbar/\Delta p \simeq \hbar/p$ ku për $(p \uparrow) \Rightarrow (\Delta x \downarrow)$.

Pjesa I: Grimcat Elementare (6 leksione)

- ▶ Simetritë dhe ligjet e ruajtjes. Teorema Noether-it.
- ▶ Klasifikimi i grimcave elementare.
 - Principet baze të Mekanikës Kuantike Relativiste dhe Teorisë Kuantike të Fushës.
 - Modeli Standard i grimcave elementare.

Pjesa II: Astrofizikë Grimcash (5 leksione)

- Rrezatimi Kozmik.
- Rrezatimi Elektromagnetik.
- Astronomia me Neutrinot.
- Valet Gravitacionale.

Historiku i Zbulimeve te Grimcave

Modeli Atomik

- 1897 *Thomson*: Zbulon Elektronin e^- . Atomi permban elektrone te perziera me ngarkesen pozitive (si kek me fruta).
- 1911 *Rutherford*: Atomi konsiston pergjithesisht si hapesire boshe dhe me ngarkesa pozitive te perqendruara ne nje berthame shume te vogel qe mban gjithe masen e atomit.
- 1913 *Bohr*: Modeli i pare kuantik i atomit. Elektronet vertiten ne orbita rrethore stabel te kuantizuara $L = n \hbar$.
- 1917 *Rutherford*: Provon qe existence e protonit nga reaksioni berthamor $\alpha + {}^{14}\text{N} \rightarrow {}^{17}\text{O} + p$. Protoni eshte postuluar qe ne 1815 bazuar ne masat atomike.
- 1932 *Chadwick*: Zbulon Neutronin nga $\alpha + {}^9\text{Be} \rightarrow {}^{12}\text{C} + n$. Berthama atomit permban protone dhe neutrone.

Fotoni (γ)

- 1900 *Planck*: Shpjegon spektrin e trupit te zi.
- 1905 *Einstein*: Shpjegon efektin fotoelektrik. Rrezatimi elektromagnetik eshte thelbesisht i kuandizuar. Teoria e Einstein u prit me skepticizem.
- 1916 *Millikan*: Provon eksperimentalisht teorine e Einstein-it.
- 1923 *Compton*: Zbulon efektin Compton, $\gamma + e \rightarrow \gamma + e$ qe eshte thelbesisht kuantik.

Mezonet

- 1934 *Yukawa*: Parashikon qe bashkeveprimi berthamore pershkruhet nga shkembimi pioneve (π -mezonet qe jane kuantet e fushes).
- 1937 *Anderson & Neddermeyer*: Kerkojne per pionet ne rrezatimin kozmik por gjejne grimca qe bashkeveprojne dobet, muonet (μ).
- 1947 *Powell*: Zbulon te dyja pionet dhe muonet ne analizen e fotografive me foto-emulsion te rrezatimit kozmik.

Mezonet luajne nje rol themelore ne bashkeveprimet hadronike ne gjith universin. Njohuri te sakta per prodhimin e tyre ka nje interes fundamental ne astrofizike.

Antimaterja

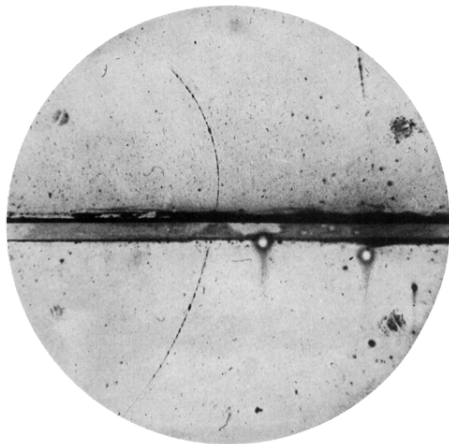
- 1927 Dirac interpreton energjite negative te zgjidhjeve te ekuacionit te Klein–Gordon si nivelet energjitike te “vrimeve” (pozitronet) ne detin e pafund elektronik (ose deti i Dirac).
- 1931 *Anderson*: Zbulon pozitronin e^+ ne rrezatimin kozmik.
- 1950 *Feynman & Stückelberg* interpretojne energjite negative si zgjidhje me energji pozitive te anti-grimcave: Lindja e Elektrodinamikes Kuantike.

Pavaresisht simetrise qe ekziston midis materies dhe antimateries ne nivel nen-atomik, antimateria ne univers eshte ne sasi shume te vogel. Ne observojme antimaterien ne rrezatimin kozmik (e^+ dhe \bar{p}), si dhe ne akseleratore.

Neutrinot (ν)

- 1930 *Pauli & Fermi* propozojne qe neutrinot prodhohen ne zberthimet beta (ato kane $m_\nu = 0$).
- 1956 *Cowan & Reines* observojne zberthimin beta invers.
- 1962 *Lederman & Schwarz* treguan qe $\nu_e \neq \nu_\mu$. Numri leptonik ruhet.
- 1965 *Observimi i neutrinove atmosferike.*
- 1968 *Davis & Bahcall*: observojne neutrinot diellore.
- 1987 *Vezhgohen neutrinot e para nga supernova SN 1987A. Fillimi i astronomise ne neutrino.*

Era para akseleratoreve ($t \leq 1950$)

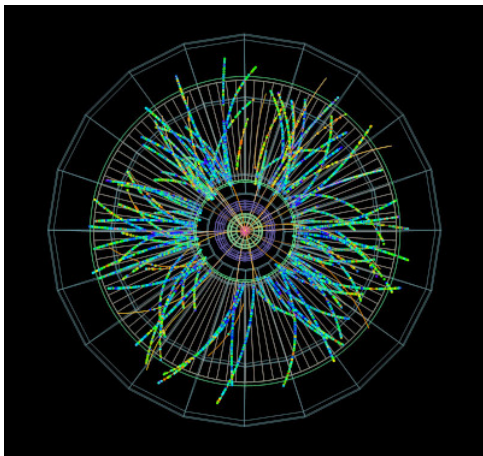

Ne kete periudhe zbulimet u bene pergjithesisht nga rrezatimi kozmik. U zbulun disa nga mezonet dhe leptonet kryesore:

- Leptone: e^{\pm} , μ^{\pm} , τ^{\pm} .
- Mezone: π^{\pm} .

Kjo eshte nje “Cloud Chamber”.
Shikoni kete [youtube video](#) per te pare si duken trajektoret e grimcave.

Era e akseleratoreve ($t > 1950$)

Rikonstruktimi i rrugëve që lene të grimcave në detektor.

- Akseleratoreve ben revolucion në studimin e grimcave.
- U zbulua një “Kopsh Zoologjik” grimcash.
- Lindi nevoja e kategorizimit të grimcave.
- Për një listë të plotë të gjithë grimcave që njihen shiko [PDG](#).

Kategorizimi grimcave: Modeli Standart

Modeli Standart i Grimcave Elementare

Tre gjeneratat e materies
(Fermione)

Bashkeveprimet
(Bozone)

I II III

KUARKET	masa ngarkesa spini	$\approx 2.2 \text{ MeV}/c^2$ $\frac{2}{3}$ $\frac{1}{2}$ u up	$\approx 1.28 \text{ GeV}/c^2$ $\frac{2}{3}$ $\frac{1}{2}$ c charm	$\approx 173.1 \text{ GeV}/c^2$ $\frac{2}{3}$ $\frac{1}{2}$ t top	0 0 1 g gluoni	$\approx 124.97 \text{ GeV}/c^2$ 0 0 0 H higgs
		$\approx 4.7 \text{ MeV}/c^2$ $-\frac{1}{3}$ $\frac{1}{2}$ d down	$\approx 96 \text{ MeV}/c^2$ $-\frac{1}{3}$ $\frac{1}{2}$ s strange	$\approx 4.18 \text{ GeV}/c^2$ $-\frac{1}{3}$ $\frac{1}{2}$ b bottom	0 0 1 γ fotoni	
		$\approx 0.511 \text{ MeV}/c^2$ -1 $\frac{1}{2}$ e elektroni	$\approx 105.66 \text{ MeV}/c^2$ -1 $\frac{1}{2}$ μ muoni	$\approx 1.7768 \text{ GeV}/c^2$ -1 $\frac{1}{2}$ τ tauoni	$\approx 91.19 \text{ GeV}/c^2$ 0 1 Z bozoni Z	
LEPTONET		$< 1.0 \text{ eV}/c^2$ $\frac{1}{2}$ ν_e neutrino elektronike	$< 0.17 \text{ MeV}/c^2$ 0 $\frac{1}{2}$ ν_μ neutrino muonike	$< 18.2 \text{ MeV}/c^2$ 0 $\frac{1}{2}$ ν_τ neutrino tauonike	$\approx 80.39 \text{ GeV}/c^2$ ± 1 1 W bozoni W	

BZONET Kalibruese
BOZONET VEKTORE

BOZONET SKALARE

Llojet e grimcave

- Fushat Materiale
 - Leptonet
 - Hadronet
 - Mezonet ($q\bar{q}$)
 - Barionet (qqq)
- Bozonet e Fushave Kalibruese
- Higgs (fushe skalare)

Bashkeveprimet Themelore

Kater Bashkeveprimet Themelore

- Fusha Elektromagnetike (kuanti fushe eshte bozoni γ –fotoni)
- Fusha e Dobet (kuantet e fushes jane bozonet W^\pm dhe Z^0)
- Fusha e Forte(kuantet e fushes eshte bozoni g – gluoni)
- Fusha Gravitacionale (nuk e dime nese kuantizohet)?!

Origjina e Mases se grimcave

Ne teorite kuantike moderne

- Grimcat jane pa mase.
- Grimcat, leptonet, quarket apo bozonet e fushes, fitojne mase nga energjia e bashkeveprimit me fushen Higgs.
- Grimca Higgs u zbulua ne LHC ne 2013.

Njesite Natyrale

Njesite Natyrale

Ashtu si dhe ne fiziken grimcave ne do perdorim *njesi natyrale* per te cilat

$$\hbar = c = 1 \quad (1)$$

Quhen njesi natyrale sepse, ngarkesa elementare elekrike e eshte njesia natyrale per te shprehur ngarkesen e grimces. Shpejtesia c eshte njesia natyrale per te matur shpejtesine, apo \hbar eshte njesia natyrale per te shprehur veprimin $S = \int \mathcal{L} dt$, etj...

Constantet themelore (shiko CODATA)

- $e = 1.6 \times 10^{-19} \text{ C}$
- $c = 2.998 \times 10^8 \text{ m/s}$
- $\hbar = 1.055 \times 10^{-34} \text{ J s}$

Energjia [eV]

$$[1\text{eV}] = e [1\text{J}] = 1.6 \times 10^{-19} [1\text{J}] \quad \text{ose} \quad [1\text{J}] = 6.25 \times 10^{18} [1\text{eV}]$$

Koha [eV^{-1}]

$$\begin{aligned} \hbar = 1 &\Rightarrow 1.055 \times 10^{-34} \times [1\text{J}] [1\text{s}] = 6.59 \times 10^{-16} \times [1\text{eV}] [1\text{s}] = 1 \Rightarrow \\ &\Rightarrow [1\text{s}] = 1.52 \times 10^{15} [1\text{eV}^{-1}] \end{aligned}$$

Gjatesia [eV^{-1}]

$$\begin{aligned} c = 1 &\Rightarrow 2.998 \times 10^8 \times \frac{[1\text{m}]}{[1\text{s}]} = 1 \Rightarrow \\ &\Rightarrow [1\text{m}] = 5.06 \times 10^6 [1\text{eV}^{-1}] \end{aligned}$$

Masa [eV]

$$m = \frac{E}{c^2} \Rightarrow [1\text{kg}] = c^2 [1\text{eV}/c^2] \Rightarrow [1\text{kg}] = 5.62 \times 10^{35} [1\text{eV}]$$

Permbledhje

Madhesia	Faktori konvertimit	Nj. natyrore	Nj. normale
Energjia [E]	$1\text{J} = 6.25 \times 10^9 \text{ GeV}$	GeV	GeV
Koha [T]	$1\text{s} = 1.52 \times 10^{24} \text{ GeV}^{-1}$	GeV^{-1}	$\hbar c/\text{GeV}$
Gjatesia [L]	$1\text{m} = 5.06 \times 10^{15} \text{ GeV}^{-1}$	GeV^{-1}	\hbar/GeV
Masa [M]	$1\text{kg} = 5.62 \times 10^{26} \text{ GeV}$	GeV	GeV/c^2

Ushtimi 1

Gjeni vlerat numerike dhe gabimet per konstantet fizike:

- h & \hbar – konstantia Planck-ut dhe konstantia e reduktuar,
- e – ngarkesa elektrike e elektronit,
- G – konstantia gravitacionale,
- c – shpejtesia e drites ne vakum,
- ε_0 – pershkueshmeria elektrike e vakumit.

Ushtimi 2

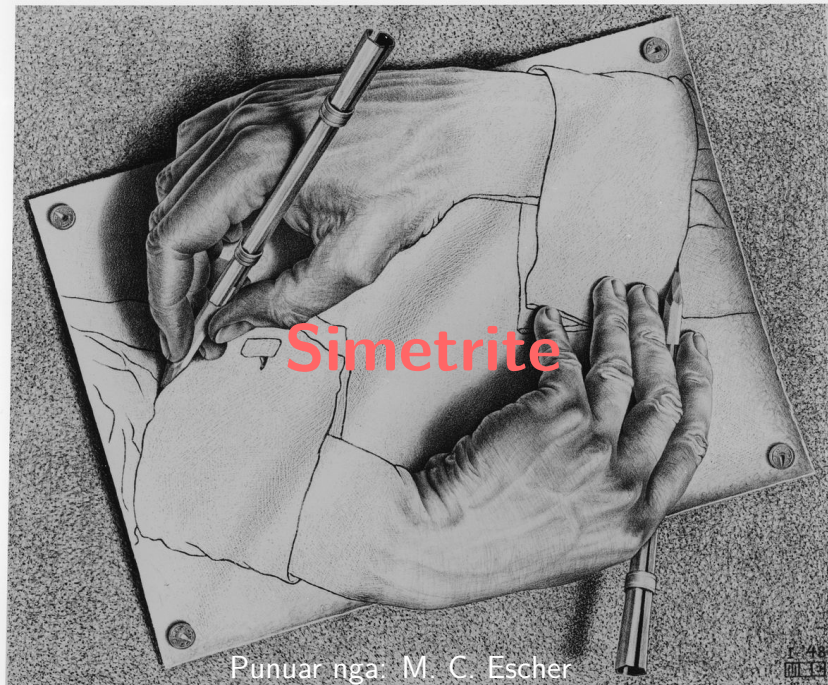
Gjeni masen, ngarkesen, spinin dhe nese zberthehet:

- e (elektroni), p (protoni), n (neutroni), γ (fotoni), μ (myoni) dhe H^0 (grimca higgs)

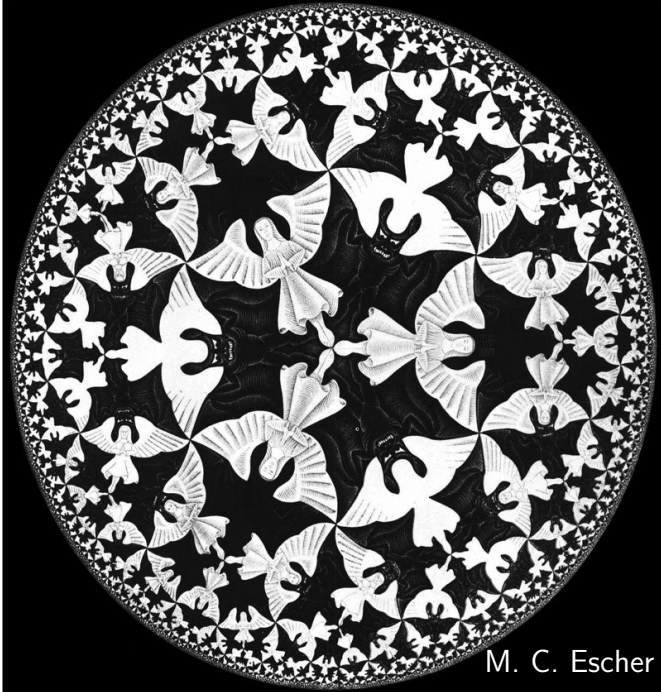
Ushtimi 3

Provoni faktoret e konvertimit te madhesive fizike qe jipen ne tabelen "Permbledhje" me lart.

Transformimet & Simetritë

Punuar nga: M. C. Escher

M. C. Escher

Simetrite & Transformimet

Ne Fizike

Koncepti i simetrise eshte thelbesore ne zgjidhjen e problemeve praktike. Ju e dini tashme, qe **problemet thjeshtohen shume kur konsiderojme simetrite** (si psh. simetria sferike, cilindrike, etj...).

Transformimet

Simetrite lidhen ngushte me transformimet. **Nje sistem ka simetri ne lidhje me nje transformim kur ky transformim vepron mbi sistemin/objektin dhe e le ate te pa ndryshuar, apo ndryshe invariant.**

Simetrite mund te jene: **Globale ose lokale.** Mund te jene te vazhduara ose diskrete.

Transformimet Diskrete dhe te Vazhduara

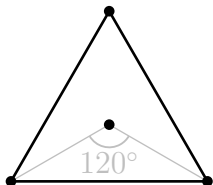
Transformime Diskrete

- Rrotullimi diskret me $2\pi/N$ i nje poligoni te rregullt me N kulme.
- Reflektimi ne lidhje me nje bosht ose plan
- Çiftesia (Parity), $P : \vec{r} \rightarrow -\vec{r}$ (reflektim ne lidhje me origjinen).
- Kthimi kohes, $T : t \rightarrow -t$.
- Reversimi ngarkeses, $C : q \rightarrow -q$.
- etj.

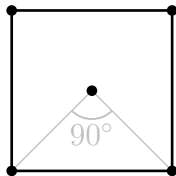
Transformime e Vazhduara

- Translacioni ne hapësirë.
- Translacioni ne kohë.
- Rrotullimet me nje kend cfaredo.

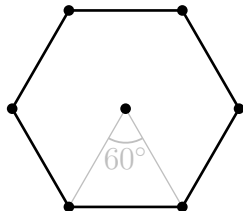
Gjeni Simetrite

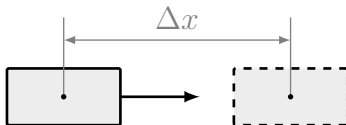
a)

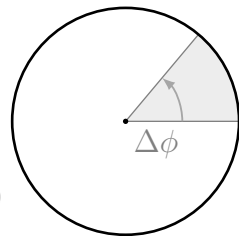
b)

c)

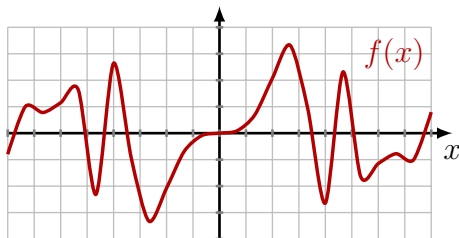

d)

e)

C'mund te thoni per simetrite e funksioneve?

Cfare Vetishe ka $f(x)$?

$$f(-x) = ?; \quad f'(-x) = ?;$$
$$\int_{-a}^a f(x) dx = ?$$

Cfare vetishe ka $g(x)$?

$$g(-x) = ?; \quad g'(-x) = ?;$$
$$\int_{-a}^a g(x) dx = ?$$

Teoria Grupeve

Grupet

- Transformimet studiohen matematikisht ne Teorine e Grupeve.
- Grupet jane sinonim me simetrite.
- Cdo grup simetrie permban nje bashkesi transformimesh qe e lene objektin e pa ndryshuar.
- Cdo grup permban nje operator binar qe vepron mbi cdo dy elemente te bashkesise.

Konsiderojme bashkesine $\mathbb{G} = \{a, b, c, \dots\}$ dhe operatori \circ qe ploteson aksiomat e meposhteme.

Perkufizim

Sistemi (\mathbb{G}, \circ) eshte nje grup atehere dhe vetem atehere kur:

1. $\forall a, b \in \mathbb{G} \Rightarrow a \circ b \in \mathbb{G}$ (vetia mbylljes)
2. $\forall a, b, c \in \mathbb{G} \Rightarrow a \circ (b \circ c) = (a \circ b) \circ c$ (vetia shoqerimit)
3. $\exists e$ i vetem, i tille qe $\forall a \in \mathbb{G} \Rightarrow e \circ a = a \circ e$ (elementit njesi)
4. $\forall a \in \mathbb{G}, \exists b$ e tille qe $a \circ b = b \circ a = e$ (elementit invers a^{-1})

Grupi Abelian

Grupi eshte Abelian neqoftese operatori \circ gezon edhe vetine e komutimit $a \circ b = b \circ a$. Komutatori perkufizohet si $[a, b] = a \circ b - b \circ a \Rightarrow [a, b] = 0$.

Paraqitja Grupeve

Grupet jane struktura abstrakte dhe aplikimi i tyre praktik kerkon qe ato te marrin nje forme te pershtateshme. Per kete na vjen ne ndihme teoria e paraqitjeve te grupeve.

Perkufizim

Paraqitje e nje grupit (G, \circ) ne nje hapësire vektoriale V mbi nje fushe F eshte homeomorfizma $\rho : G \rightarrow GL(V)$ e tille qe:

$$\rho(g_1 \circ g_2) = \rho(g_1) \cdot \rho(g_2), \quad \forall g_1, g_2 \in G.$$

Ketu V quhet hapësira e paraqitjes, ndersa dimensionet e saj quhen dimensionet e parqitjes. $GL(V)$ quhet grupi linear mbi V .

Ne rast kur hapesira \mathbb{V} eshte n -dimensionale

$\text{GL}(\mathbb{V}) = \text{GL}(n, \mathcal{F})$ eshte grupi i matricave te invertueshme $n \times n$ me elemente nga fusha \mathcal{F} .

Me fjale te tjera ne nje hapesire n dimensionale, elementet e grupit paraqiten me matrica $n \times n$ mbi fushen \mathcal{F} ndersa operatori \circ shnderrohet ne produkt matricore.

Shembull

Konsideroni nje numer kompleks $u = e^{i\frac{2\pi}{3}}$ qe ka vetine qe $u^3 = 1$. Grupi ciklik me elemente $C_3 = \{1, u, u^2\}$ do paraqitej ne \mathbb{C}^2 si:

$$\rho(1) = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad \rho(u) = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & u \end{bmatrix}, \quad \rho(u^2) = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & u^2 \end{bmatrix}.$$

Produkti i Direkt i Dy Grupeve

Perkufizim

Jipen dy grupe (\mathbb{G}, \circ) dhe (\mathbb{H}, \bullet) . Produkti direkt $\mathbb{G} \times \mathbb{H}$ i ketyre dy grupeve eshte nje grup i ri (\mathbb{L}, \odot) i cili:

- 1 Ka bashkesi \mathbb{L} produktin kartesian te dy bashkesive $\mathbb{G} \times \mathbb{H}$. Pra ciftet e rradhitura (g, h) per $g \in \mathbb{G}$ dhe $h \in \mathbb{H}$.
- 2 Ka operator \odot qe perftohet nga produkti i rradhitur i cifteve

$$(g_1, h_1) \odot (g_2, h_2) = (g_1 \circ g_2, h_1 \bullet h_2)$$

Produkti direkt i grupeve lejon implementimin/paraqitjen e disa simetrive njekohesisht.

Ushtrim 1

A formojne grupe kombinimet dhe a jane Abeliane?

- a) $(\mathbb{Z}, +)$?
- b) $(\mathbb{Z}, *)$?
- c) $(\mathbb{R}, *)$?
- d) $(\Sigma, *)$? Bashkesia $\Sigma = \{I, \sigma_1, \sigma_2, \sigma_3\}$, ku I eshte matrica njesi dhe σ_i jane matricat e Paulit. $*$ eshte shumezimi matricore.

Ne nje hapësirë 2D, elementet e Σ paraqitet si:

$$\rho(I) = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \rho(\sigma_1) = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix} \rho(\sigma_2) = \begin{bmatrix} 0 & -i \\ i & 0 \end{bmatrix} \rho(\sigma_3) = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{bmatrix}.$$

Tregoni dhe qe matricat e Paulit gezojne vetine

$$[\sigma_i, \sigma_j] = 2i \epsilon_{ijk} \sigma_k.$$

Grupe qe i keni hasur neper probleme

Grupi ciklik i rendit n

Grupi ciklik i rendit n eshte bashkesia $Z = \{1, a, a^2, \dots, a^n = e\}$.

- Quhet ciklik sepse $a^n = e$ (njesine) dhe cdo fuqi me e madhe perserit vlerat.
- Vlera a mund te paraqitet me $a = e^{i\frac{2\pi}{n}}$.
- Ky grup eshte i fundem dhe Abelian.
- Shembull: Rrotullimi i nje poligoni simetrik me n kulme.

Grupi simetrik (ose grupi permutimeve) S_n

S_n eshte grupi i te gjitha permutimeve qe formojne n objekte. Grupi eshte i fundem po jo Abelian. Shembull: Permutimet e numrave.

Grupi unitare $U(n)$

$U(n)$ është bashkësia e matricave unitare $n \times n$: $U^\dagger U = U U^\dagger = I$ (është grup jo-Abelian për $n > 1$). Grupi $U(1)$ është Abelian dhe konsiston thjesht në ndryshime të fazes $e^{i\delta}$.

- $U(n)$ për $n > 1$ është jo Abelian.
- $U(1)$ është Abelian dhe mund të paraqitet si ndryshim faze komplekse e formës $e^{i\delta}$.

Grupi ortogonal special $SO(n)$

$SO(n)$ është bashkësia e matricave $n \times n$ ortogonale speciale. Për nese $A \in SO(n)$ kemi:

- $A^T A = A A^T = I$
- $\det(A) = 1$.

Shembull

$SO(3)$ përfaqëson grupin e rrotullimeve 3D në hapësirë. Paraqitja e elementit të $SO(3)$ që përfaqëson rrotullimin sipas boshtit z me parameter θ është:

$$R_z(\theta) = \begin{pmatrix} \cos \theta & -\sin \theta & 0 \\ \sin \theta & \cos \theta & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

Simetria $SO(3)$ le invariante gjatësinë e objektit.

Grupet $SU(n)$

Grupet unitare speciale $SU(n)$ shfaqen kudo ne fiziken e grimcave, nga keto $SU(2)$ dhe $SU(3)$ shfaqen me shpesh. Grupet $SU(n)$ jane grupe matricash unitare $n \times n$ te tilla qe:

- $U^\dagger U = U U^\dagger = 1$
- $\det(U) = 1$

\dagger eshte konjugimi hermitian. Cdo matrice unitare U mund te shkruhet ne formen $U = e^{iH}$, ku H eshte nje matrice hermitiane.

Ushtrim 2

Vertetoni qe H jane hermitiane ($H^\dagger = H$) dhe se gjurma e matricave $\text{tr}(H) = 0$. **Ndihme: Perdorni vetite e U dhe identitetin $\det(e^A) = e^{\text{tr}(A)}$.**

Grupet $SU(n)$

Grupi $SU(n)$ ka $n^2 - 1$ elemente, dhe nga cfare thame me lart, elementet e $SU(n)$ mund te shkruhen si:

$$U(\epsilon) = \exp \left(i \sum_{a=1}^{n^2-1} \epsilon_a J_a \right)$$

ku ϵ_a **jane parametrat e grupit** dhe jane numra reale. J_a **jane gjeneratoret e grupit** dhe paraqiten me matrica hermitiane pa gjurme.

Paraqitja e grupeve $SU(2)$ dhe $SU(3)$

Grupet $SU(2)$

Grupi $SU(2)$ ka 3 elemente, dhe paraqitet nga matrica 2×2 . Nje element i $SU(2)$ do shkruhej si:

$$U(\epsilon_1, \epsilon_2, \epsilon_3) = \exp \left(i \sum_{a=1}^3 \epsilon_a \sigma_a \right)$$

Ne paraqitjen standarte, σ_a jane matricat e Paulit. Ndersa gjeneratored J_a perkufizohen si $J_a = \sigma_a/2$ dhe plotesojne $[J_i, J_j] = i \epsilon_{ijk} J_k$, ku ϵ_{ijk} eshte simboli i Levi-Civita.

Operatori i Momentit kendor/Spinit

Grupi $SU(2)$ është izomorf me grupin e rrotullimeve $SO(3)$ në hapësirë, gje që identifikon gjeneratorët J_a të $SU(2)$ me momentin e impulsit. Si grup unitar, grupi $SU(2)$ vepron mbi hapësirën e Hilbertit (hapësira e funksioneve valore) atëherë përftojmë algjebren e operatorit të momentit të impulsit apo spinit. Për të patur njësitë e fizike, mjafton që gjeneratorët J_a të shumezohen me konstanten e Planck-ut \hbar , pra $J_a = \hbar J_a = \hbar \sigma_a/2$. Kjo paraqet në mënyrë natyrale algjebren e grimcës me spin $1/2$. Me mbledhja direkte të operatorëve përftojmë algjebren për spine me të mëdha.

Ushtrim 3

Gjeni paraqitjen e të tre operatorëve J_a si dhe operatorit $L^2 = \sum L_a^2$ (quhet dhe operatori i Casimir-it) për rastin e një grimce me spin $j = 1/2$ dhe $j = 1$. Gjeni paraqitjen e vektoreve vetjake. Ndihme: Procedurën e gjeni në çdo libër standart të mekanikës kuantike.

Grupet $SU(3)$

Grupi $SU(3)$ ka 8 elemente, dhe paraqitet nga matrica 3×3 . Nje element i $SU(2)$ do shkruhej si:

$$U(\epsilon_1, \dots, \epsilon_8) = \exp \left(i \sum_{a=1}^3 \epsilon_a \lambda_a \right)$$

Matricat λ_a mund te paraqiten me matricat e Gell-Mann (analoge te matricave te Paulit).

$$\lambda_1 = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \quad \lambda_2 = \begin{pmatrix} 0 & -i & 0 \\ i & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \quad \lambda_3 = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \quad \lambda_4 = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

$$\lambda_5 = \begin{pmatrix} 0 & 0 & -i \\ 0 & 0 & 0 \\ i & 0 & 0 \end{pmatrix} \quad \lambda_6 = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \end{pmatrix} \quad \lambda_7 = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -i \\ 0 & i & 0 \end{pmatrix}$$

$$\lambda_8 = \frac{1}{\sqrt{3}} \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & -2 \end{pmatrix}$$

Grupet $SU(3)$

Gjeneratoret e $SU(3)$ i shenojme si $F_a = \lambda/2$ dhe keshtu perftojme:

$$[F_a, F_b] = i f_{abc} F_c$$

f_{abc} quhet konstantja e struktures se grupit dhe ka vlerat:

$$\begin{aligned} f_{123} = 1, \quad f_{147} = f_{246} = f_{257} = f_{345} &= \frac{1}{2}, \\ f_{156} = f_{367} = -\frac{1}{2}, \quad f_{458} = f_{678} &= \frac{\sqrt{3}}{2}. \end{aligned}$$

Ushtrim 4

- a) Provoni qe matricat λ_a jane hermitiane dhe kane gjurme 0.
- b) Provoni qe

$$tr(\lambda_a \lambda_b) = 2\delta_{ab}, \quad \text{dhe} \quad [F_a, F_b] = i f_{abc} F_c$$

Teorema Noether & Ligjet e Ruajtjes

Grupet Lie

Transformimet e vazhduara – si psh translacioni apo rrotullimi – pershkruhen nga grupet e vazhduara qe jane pafundesisht te diferencueshem. Keto grupe quhen grupet Lie. Koncepti themelore i grupeve Lie eshte ai i linearizimit te elementeve te grupit nepermjet shnderrimeve infinitesimale.

Teorema Noether

Ketu po mjaftohemi vetem me nje formulim jo formal te teoremes:
Nese nje sistem ka simetri ne lidhje me transformimet e nje grupi Lie (simetri te vazhduara), atehere sistemi ka madhesi qe ruhen me kohen.

Simetrite \Longleftrightarrow Ligje Ruajtje

Simetritë në Fizikë

Simetritë në fizikë gjenden në ekuacionet e lëvizjes dhe kodohen në Lagranzhian \mathcal{L} .

- Energjia E
 - Transformimi: Translacioni në kohë Δt .
 - Grupi: Poincaré.
 - Gjeneratori grupit: Hamiltoniani \mathcal{H} .
 - Simetria: Homogjeniteti kohës.
 - Ligji ruajtjes: Energjia E .
- Impulsi \vec{p}
 - Transformimi: Translacioni në hapësirë Δx .
 - Grupi: Poincaré.
 - Gjeneratori grupit: Impulsi p .
 - Simetria: Homogjeniteti hapësirës.
 - Ligji ruajtjes: Impulsi.

- Momenti impulsit \vec{L}
 - **Transformimi:** Rrotullimi ne hapesire $\Delta\phi$.
 - **Grupi:** $SU(2)$ (ose $SO(3)$).
 - **Gjeneratori grupit:** Momenti impulsit L .
 - **Simetria:** Izotropia hapesires.
 - **Ligji ruajtjes:** Momenti impulsit.
- Ngarkesa elektrike Q
 - **Transformimi:** Kalibruese (apo lokale).
 - **Grupi:** $U(1)$ lokal.
 - **Gjeneratori grupit:** ngarkesa.
 - **Simetria:** Fuasha elektromagnetike.
 - **Ligji ruajtjes:** Ngarkeses elektrike.

Numra te tjere kuantike

Izospini I

Izospini eshte simetria pershkak te masave te njejta. Izospini eshte grupi $SU(2)$ dhe perfaqeson simetrine mes kuarkeve u dhe d , dhe eshte një nen-grup i grupit te Aromave.

- $p \Leftrightarrow n$ nga forcat berthamore $\Rightarrow p \ I = 1/2$ dhe $n \ I = -1/2$.
- π^+ , π^0 dhe π^- kan masa afersisht te njejta \Rightarrow vendosen $I = +1, 0$ dhe -1 , respektivisht.
- etj...

Ushtrim

- Cfare jane Leptonet dhe bashkeveprimet e tyre? Cfare jane numrat leptonik?
- Cfare jane Hadronet dhe bashkeveprimet e tyre? Cfare eshte numri barionik?

Simetritë në Mekanikë Kuantike

Nëse U është një transformim i sistemit kuantik, (si p.sh. zhvendosja, rrotullimi ...), kjo do të thotë që ai transformon sistemin nga një gjendje ψ në një tjetër ψ' sipas:

$$\psi \rightarrow \psi' = U \psi. \quad (2)$$

Minimumi që kerkohet nga shndërrimet U është që të ruajnë normën e funksionit valore pra:

$$\langle \psi' | \psi' \rangle = \langle U \psi | U \psi \rangle = \langle \psi | U^\dagger U | \psi \rangle = \langle \psi | \psi \rangle \Rightarrow U^\dagger U = I \quad (3)$$

U^\dagger është konjugimi Hermitian (konjugimi kompleks dhe transpozim matricore). Pra në mënyrë që të ruhet norma (probabilitetet) në mekanikë kuantike kerkohet që transformimet të jenë Hermitian.

Ne menyre qe parashikimet fizike te mos ndryshojne

$$\hat{H} |\psi\rangle = E |\psi\rangle, \quad \hat{H} |\psi'\rangle = E |\psi'\rangle \quad (4)$$

$$\hat{H} |\psi'\rangle = E |\psi'\rangle \Rightarrow \hat{H} U |\psi\rangle = E U |\psi\rangle = U E |\psi\rangle = U \hat{H} |\psi\rangle \quad (5)$$

$$[\hat{H}, U] = \hat{H} U - U \hat{H} = 0 \quad (6)$$

Me pak fjale, cdo simetri e sistemit shprehet nga nje operator unitare U qe komuton me Hamiltonianin. Per me teper ky operator duhet te kete vlerat qe nuk ndryshojne me kohen sepse:

$$\frac{d}{dt} \langle \psi | U | \psi \rangle = \langle \psi | [\hat{H}, U] | \psi \rangle = 0 \quad (7)$$

Pershkrimi i Simetrive te Vazhduara

Supozojme qe U eshte e vazhduar dhe konsiderojme nje transformim infinitesimal me vlere ϵ shume te vogel. Ne nje rend te pare madhesie, transformimi U mund te linearizohet si meposhte

$$U(\epsilon) = I + i\epsilon G \quad (8)$$

Ku G quhen gjeneratore te transformimit U . Per shkak te unitaritetit te U gjejmë qe gjeneratorët duhet te jene Hermitian.

$$U^\dagger U \simeq (I - i\epsilon G^\dagger)(I + i\epsilon G) \simeq I + i\epsilon(G - G^\dagger) = I \quad (9)$$

$$G^\dagger = G \quad (10)$$

Pra gjeneratorët G janë Hermitian që dmth vlerat vetjake janë numra real. Për më tepër gjeneratorët G komutojnë me Hamiltonianin.

$$[\hat{H}, (I + i \epsilon G)] = 0 \Rightarrow [\hat{H}, G] = 0 \quad (11)$$

Si rrjedhojë vlerat e vetjake të gjeneratorit ruhen me kohën

$$\frac{d}{dt} \langle G \rangle = \frac{i}{\hbar} \langle [\hat{H}, G] \rangle = 0 \quad (12)$$

Shenim

Transformimet $U(\epsilon)$ simbolikisht mund te shkruhen si serie Taylor-i

$$U(\epsilon) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{(i \epsilon G)^n}{n!} = e^{i \epsilon G} \quad (13)$$

Pra operoret U shprehen ne forme exponenciale. Provoni qe vetite komutuese te $U(\epsilon)$ te shkruara ne kete forme mbete njelloj.

Simetritë Baze: Ndryshimi Global i Fazes (Grupi $U(1)$)

Në mekanikë kuantike çdo gjendje e sistemit përshkruhet plotësisht nga një funksion valor kompleks që ka një amplitudë dhe një fazë. Ndryshimi global i fazes është transformimi që i shton një konstante reale α fazes së funksionit valore:

$$\psi'(x) = U(\alpha)\psi(x) = e^{i\alpha}\psi(x) \quad (14)$$

Ndryshimi global i fazes i le rezultatet invariante sepse

$$\begin{aligned} \langle \psi' | \psi' \rangle &= \int \psi'^{\dagger}(x) \psi'(x) dx = \int \psi^{\dagger}(x) e^{-i\alpha} e^{i\alpha} \psi(x) dx \\ &= \int \psi^{\dagger}(x) \psi(x) dx = \langle \psi | \psi \rangle \end{aligned}$$

Operatori $U = \exp(i\alpha)$ është unitarë dhe i konjuguar Hermitian i tij është dhe inversi $U^{\dagger} = U^{-1}$. Grupi Unitarë $U(1)$.

Simetritë Baze: Translacioni në Hapësirë

Nga vetitë fundamentale të hapësirë–kohës sistemet duhet të jenë invariante ndaj translacionit hapësinorë. Pa humbur përgjithshmerinë kemi:

$$\psi'(x) = \psi(x + \Delta x) = \psi(x) + \Delta x \frac{\partial}{\partial x} \psi(x) + \frac{1}{2} \Delta x^2 \frac{\partial^2}{\partial x^2} \psi(x) + \dots \quad (15)$$

Simbolikisht kjo mund të shkruhet në formë eksponenciale

$$\psi'(x) = \exp \left(\Delta x \frac{\partial}{\partial x} \right) \psi(x) \quad (16)$$

Simetrite Baze: Translacioni ne Hapesire

Sic e dini operatori i impulsit ne mekanike kuantike shkruhet

$$\hat{p}_x = -i\hbar \frac{\partial}{\partial x} \quad (17)$$

Gjejme qe operacionet e translacionit sipas x jipen nga

$$U(\Delta x) = \exp\left(\frac{i}{\hbar} \Delta x \hat{p}_x\right) \quad (18)$$

Ashtu sic e dini nga mekanika klasike, impulset jane gjeneratoret e translacionit hapesinor.

Simetrite Baze: Translacioni ne Kohe

Ne mekanike kuantike keni mesuar ekuacionin e Schröndinger-it

$$\hat{H} |\psi\rangle = i \hbar \frac{\partial}{\partial t} |\psi\rangle \quad (19)$$

Njelloj si per zhvendosjet sipas x kemi

$$U(\Delta t) = \exp \left(\frac{i}{\hbar} \Delta t \hat{H} \right) \quad (20)$$

Simetrite Baze: Rrotullimi ne Hapesire

E dini qe rrotullimi me nje kend θ sipas nje boshti, psh. boshti z jipet nga:

$$R_z(\theta) = \begin{pmatrix} \cos \theta & -\sin \theta & 0 \\ \sin \theta & \cos \theta & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \quad (21)$$

Si duket kjo matrice nese bejme rrotullime me kende $\Delta\theta$ infinitesimale? Tregoni qe kjo matrice duket ne formen

$$R_z(\theta) = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} + \Delta\theta \begin{pmatrix} 0 & -1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \quad (22)$$

Pra gjeneratori i rrotullimeve sipas z eshte $R_z = I + i(\Delta\theta) S_z$

$$S_z = \begin{pmatrix} 0 & i & 0 \\ -i & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \quad (23)$$

Simetritë Baze: Rrotullimi në Hapesirë

Njelloj do nxirrnim dhe rrotullimet sipas boshteve x dhe y

$$S_x = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & i \\ 0 & -i & 0 \end{pmatrix}, \quad S_y = \begin{pmatrix} 0 & 0 & -i \\ 0 & 0 & 0 \\ i & 0 & 0 \end{pmatrix}, \quad S_z = \begin{pmatrix} 0 & i & 0 \\ -i & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \quad (24)$$

Kurse momentin i impulsit si gjenerator i rrotullimeve fizike gjendet nga

$$L_x = \hbar S_x, \quad L_y = \hbar S_y, \quad L_z = \hbar S_z \quad (25)$$

Po ti shenojme me 1, 2, 3 për x , y , z . Provoni që

$$[L_i, L_j] = i \hbar \epsilon_{ijk} L_k \quad (26)$$

Ku ϵ_{ijk} është simboli i Levi-Civita, Grupi $SO(3)$ ose $SU(3)$.

Numrat Kuantike te Grimcave Elementare

Ngarkesa Elektrike Q

- Cdo grimce qe observohet ne natyre ka ngarkesa elektrike shumefish te ngarkeses se elektronit.
- Çdo grimce ka ngarkese $Q = 1, 2, \dots$ (ne njesi e).
- Kuarket kane ngarkese elektrike te pjeseshme $Q = \frac{1}{3}$ ose $\frac{2}{3}$, por kuarket nuk vezhgohen te lira ne eksperimente. Ato formojne ose mezone ose barione.
- **Ligji Ruajtjes:** Ne cdo proces, ngarkesa elektrike ruhet.

Spini S

- **FERMIONET** kane spin te pjeseshem $S = \frac{1}{2}, \frac{3}{2}, \dots$ (njesi \hbar).
- **BOZONET** kane spin te plote $S = 0, 1, 2, \dots$ (njesi \hbar).
- **Ligji Ruajtjes:** Shuma $\hat{\mathbf{J}} = \hat{\mathbf{L}} + \hat{\mathbf{S}}$ e momentit kendore L dhe spinit S , ruhet ne cdo process.

Perkufizim

- **Leptonet janë grimcat që nuk marrin pjesë në bashkeveprimet e forta.**
- Vezhgohen tre tipe (aroma) leptonesh:
 - e^- elektroni (dhe antigrimca e^+ pozitroni),
 - μ^- myoni (dhe antigrimca μ^+),
 - τ^- tauoni (dhe antigrimca τ^+).
- Si dhe tre tipe neutrinos (aromash):
 - ν_e neutrino elektronike (dhe antigrimca $\bar{\nu}_e$),
 - ν_μ neutrino myonike (dhe antigrimca $\bar{\nu}_\mu$),
 - ν_τ neutrino taonike (dhe antigrimca $\bar{\nu}_\tau$).

Numri Leptonik Elektronik L_e

- Vezhgohen proceset: $n \rightarrow p + e^- + \bar{\nu}_e$, $\bar{\nu}_e + p \rightarrow n + e^+$.
- Nuk vezhgohet psh. procesi: $\bar{\nu}_e + n \nrightarrow p + e^-$ apo $\nu_\mu + n \nrightarrow p + e^-$.
- Eksperimentet tregojne qe numri i e^- dhe ν_e dhe numri i e^+ dhe $\bar{\nu}_e$, ne hyrje dhe ne dalje te nje procesi, ruhet. Kjo le ne konceptin e numrit leptonik elektronik.
- $L_e = +1$ per e^- dhe ν_e dhe $L_e = -1$ per e^+ dhe $\bar{\nu}_e$.

Numrat Leptonike

Numri Leptonik Myonik L_μ

- Vezhgohen proceset: $\pi^- \rightarrow \mu^- + \bar{\nu}_\mu$, $\pi^+ \rightarrow \mu^+ + \nu_\mu$,
 $\mu^- \rightarrow e^- + \bar{\nu}_e + \nu_\mu$, $\mu^+ \rightarrow e^+ + \nu_e + \bar{\nu}_\mu$, $\bar{\nu}_\mu + p \rightarrow n + \mu^+$.
- Nuk vezhgohet psh. procesi: $\mu \nrightarrow e + \gamma$, $\bar{\nu}_\mu + p \nrightarrow n + e^+$.
- Njelloj si me elektronet, eksperimentet tregojne qe numri i μ^- dhe ν_μ dhe numri i μ^+ dhe $\bar{\nu}_e$, ruhet. Kjo le ne konceptin e numrit leptonik myonik.
- $L_\mu = +1$ per μ^- dhe ν_μ dhe $L_\mu = -1$ per μ^+ dhe $\bar{\nu}_\mu$.

Numri Leptonik Taonik L_τ

Njelloj si me proceset me e apo me μ , edhe tauonet kane

$L_\tau = +1$ per τ^- dhe ν_τ dhe $L_\tau = -1$ per τ^+ dhe $\bar{\nu}_\tau$.

Ushtrim 1

Zberthimet qe vihen re ne natyre jane nga grimca me te renda ne ato me te lehta. Nese nuk ka grimca me te lehta se grimca ne fjale, atehere ajo nuk mund te zberthehet dot.

- Tregoni cfare i kushtezon zberthimet e tilla? Cfare madhesish duhet te ruhen?
- Tregoni nga ana kinematike qe procesi $n \rightarrow p + e^- + \bar{\nu}_e$ eshte i mundur ndersa $p \rightarrow n + e^+ + \nu_e$ eshte i ndaluar.

Ushtrim 2

π^0 eshte grimce jo stabel dhe mund te zberthet ne fotone. Kush nga proceset meposhte eshte i ndaluar dhe pse?

- $\pi^0 \rightarrow \gamma$
- $\pi^0 \rightarrow \gamma + \gamma$
- $\pi^0 \rightarrow \gamma + e^+ + e^-$
- $\pi^0 \rightarrow \gamma + \mu^+ + \mu^-$

Mezonet dhe Barionet

Numri Barionik B

- Protoni është një grimce stabel, nuk zberthehen si psh neutroni.
- Në fakt atomet (lenda dhe vete jeta) janë stabel sepse protonet nuk zberthehen.
- Çfare i mban protonet stabel kur ato kinematikisht mund të zberthen psh $p \rightarrow e + \gamma$ ose $p \rightarrow e + \nu$.
- Për të shpjeguar stabilitetin e protonit duhet që një madhësi që ruhet të pengojë zberthimin. Kjo madhësi është numri barionik.
- Barionet kanë $B = +1$ dhe antibarionet kanë $B = -1$.
Çdo grimce tjetër ka $B = 0$.
- Shembull: Protoni apo neutroni kanë $B = 1$ ndërsa antiprotoni \bar{p} apo antineutroni \bar{n} kanë $B = -1$, ndërsa e ose π kanë $B = 0$.

Ushtrim 3

A janë te lejuar proceset e mëposhteme?

a) $p + p \rightarrow p + n + \pi^+$

b) $p + p \rightarrow p + \pi^+$

c) $p + p \rightarrow p + p + \pi^0$

d) $p + p \rightarrow p + \bar{p} + \pi^-$

e) $p + p \rightarrow p + p + p + \bar{p}$

Mezonet dhe Barionet

Nuk Ekziston Numri Mezonik!

- p është barioni me i lehte nga grimcat dhe nuk zberthet meqe ruhet numri barionik.
- Mezonet nga ana tjetër zberthehen, psh mezoni me i lehte është pioni dhe ato zverthehen.
 - $\pi^{\pm} \rightarrow \mu^{\pm} + \nu_{\mu}(\bar{\nu}_{\mu})$ ketu pioni shnderrohet ne leptone.
 - $\pi^0 \rightarrow \gamma + \gamma$ ketu pioni shnderrohet ne fotone.
 - $\Lambda \rightarrow p + \pi^{-}$ ketu pioni krijohet nga zberthimi i nje barioni.
- Si rrjedhoje nuk ekziston numri mezonik analog me ate barionik.

Mezonet dhe Barionet

Çuditshmeria s (Strangeness)

- Me zbulimin e grimcave me te renda u vu re nje “fenomen i çuditshem”. Disa grimca prodhohenin shume shpejt por zberthehenin shume ngadale.
- Shembull: $K^0 \rightarrow \pi^+ + \pi^-$ ose $K^+ \rightarrow \pi^+ + \pi^+ + \pi^-$
 $\Lambda \rightarrow p + \pi^-$.
- Keto grimca prodhohenin shpejt nga bashkeveprimi i forte (psh i protoneve nga rrezatimi kozmik me nje flete plumbi) dhe zberthehen ngadale nepermjet bashkeveprimit te dobet.
- Barionet me veti te çuditeshme quhen *Hiperone* (Λ, Σ, \dots).

Çuditshmeria s (Strangeness)

- $\pi^- + p \rightarrow K^+ + \Sigma^-$
 $\rightarrow K^0 + \Sigma^0$
 $\rightarrow K^0 + \Lambda$
- Meqe çuditshmeria e π , p apo n është $s = 0$ atehere, kaonet K kane $s = +1$ ndersa Σ dhe Λ kane $s = -1$.
- Çuditshmeria ruhet ne bashkeveprimet e forta por jo ato te dobeta, sepse psh
 - $\Lambda \rightarrow p + \pi^-$
 - $\Sigma^+ \rightarrow p + \pi^0$
 - $\rightarrow n + \pi^+$

Jane zberthime si shkak i bashkeveprimeve te dobeta dhe çuditshmeria zhduket.

Izospini I

- Sic dhe kemi permendur, grimcat qe kane ngarkesa elektrike te ndryshme por sillen njelloj ndaj bashkeveprimit te forte formojne nje multiplet te izospinit.
- Shembull
 - Singlet izospini $I = 0$: Λ^0 .
 - Dublet izospini $I = \frac{1}{2}$: (n, p) , (K^-, \bar{K}^0) ose (K^+, K^0) .
 - Triplet izospini $I = 1$: (π^+, π^0, π^-) , $(\Sigma^+, \Sigma^0, \Sigma^-)$.
 - Quartet izospini $I = \frac{3}{2}$: $(\Delta^{++}, \Delta^+, \Delta^0, \Delta^-)$, etj...

Permbledhje e Numrave Kuantik

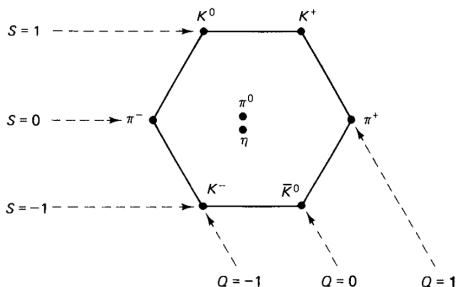
Madhesia Fizike	Simboli	Bashkeveprimet		
		EM	Dobet	Forte
Energjia (& masa)	E	+	+	+
Impulsi	p	+	+	+
Spini (Momenti Impulsit)	$S (L)$	+	+	+
Ngarkesa Elektrike	Q	+	+	+
Çiftesia	P	+	-	+
Konjugimi Ngarkeses	C	+	-	+
Izospini	I	-	-	+
Numri Leptonik	$L_{e,\mu,\tau}$	+	+	!!!
Numri Barionik	B	+	+	+
Numri Barionik	B	+	+	+
Çuditshmeria	s	+	-	+

Klasifikimi i Grimcave Elementare

- Sic kemi thene deri para viteve 1950 vetem $p, n, e^{\pm}, \mu^{\pm}, \tau^{\pm}, \pi^{\pm}$.
- Mbas viteve 1950, me zhvillimin e akseleratoreve numri i grimcave te reja te zbuluara u rrit menjehere – u formua nje *“kopesht zoologjik grimcash”*.
- Veshtersi me emerimin e grimcave te reja – mbaroji alfabeti grek dhe latin per emerimin e tyre – $p, n, \pi^{\pm}, \pi^0, \Sigma^{\pm}, \Lambda, \eta, \eta', K^{\pm}, K^0, \rho, \omega, \Omega^{-}, \Phi, a_1, a_2, f_1, f_2, J/\psi, \Delta, \dots$
- Fillimisht kategorizimi i grimcave u be ne varesi te mases (njelloj si kategorizimi atomeve). Grimcat u ndane ne **LEPTONE** (grimca te lehta), **MEZONE** (grimca te mesme me mase midis elektronit dhe protonit) dhe **BARIONE** (grimca te renda).
- Kategorizimi sipas mases nuk rezultoi i seksesshem sepse vetite brenda te njejtit grup mase ndryshonin shume.

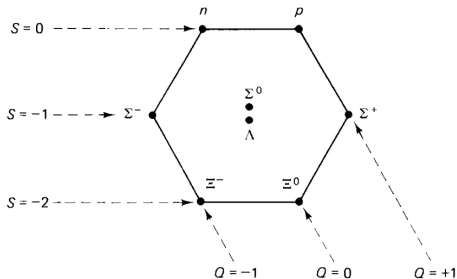
“Tabela Mendelejevit” per grimcat (Eightfold Way)

- Ne kerkim te ndonje rregulli ne “kopeshtin zoologjik” te grimcave, Gell-Mann dhe Ne’eman ne 1961 ne menyre te pavarur, organizuan mezonet dhe barionet ne varesi te ngarkeses elektrike dhe çuditshmerise.
- Kjo menyre renditje eshte quajtur “Eightfold Way” (menyra tetëshe) nga Gell-Mann ngaqe i perngjan gjeometrikisht “Ciklit te shenjte tetësh” ne Budizm (ciklet e rilindjes deri ne nirvana).
- Sipas “Eightfold Way”, çuditshmeri S vendoset ne boshtin e y dhe ngarkesen Q sipas diagonales.
- Ne drejtimin e boshtit x eshte ne fakt izospini.
- Kjo lloj renditje vuri ne pah simetri qe ekzistojne tek mezonet dhe barionet.

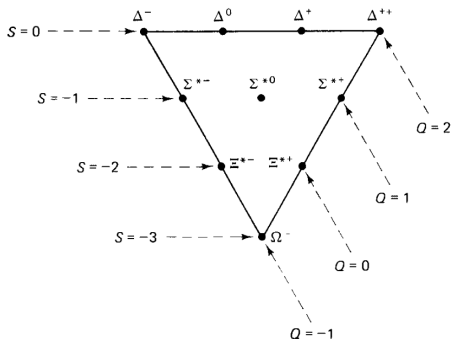
Okteti mezoneve te lehta

$S = 0$ Mezonet skalare.

Okteti barioneve te lehta

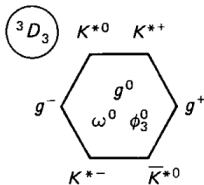
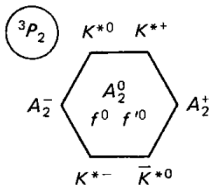
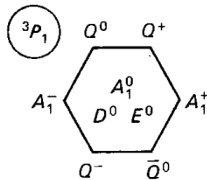
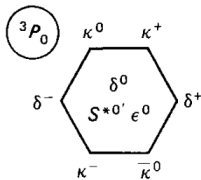
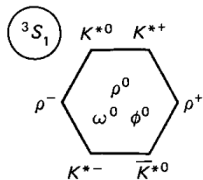
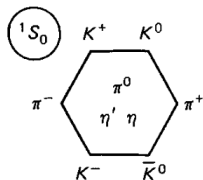
$S = \frac{1}{2}$ Barionet (fermione).

Dekupleti i barioneve

$S = \frac{3}{2}$ Mezonet skalare.

Nonetet Mezonike

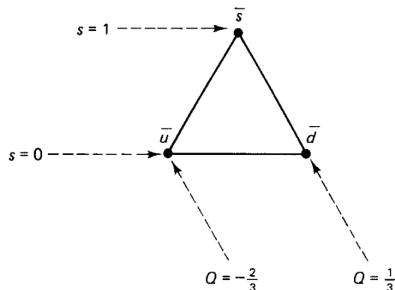
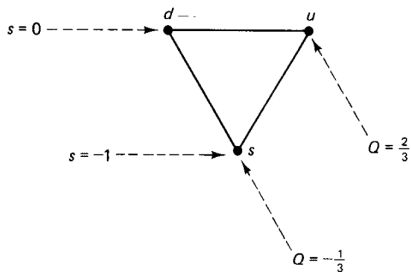

Keshtu hadronet klasifikohen si gjendje te ndryshme energjitike te dickaje me fundamentale (analoge me gjendjet energjitike te nje atomi).

Modeli Kuarkeve

Kuarket

Ne themel, te gjithë format gjeometrike qe formojne hadronet jane ne fakt paraqitjet e grupit $SU(3)$ ne nje hapësire me tre drejtime u , d , dhe s (hapësira e aromave).

Modeli Kuarkeve

q	B	Q	I	s
u	$1/3$	$2/3$	$1/2$	0
d	$1/3$	$-1/3$	$-1/2$	0
s	$1/3$	$-1/3$	0	-1

\bar{q}	B	Q	I	s
\bar{u}	$-1/3$	$-2/3$	$-1/2$	0
\bar{d}	$-1/3$	$1/3$	$1/2$	0
\bar{s}	$-1/3$	$1/3$	0	1

$q\bar{q}$	Q	S	Meson
$u\bar{u}$	0	0	π^0
$u\bar{d}$	1	0	π^+
$d\bar{u}$	-1	0	π^-
$d\bar{d}$	0	0	η
$u\bar{s}$	1	1	K^+
$d\bar{s}$	0	1	K^0
$s\bar{u}$	-1	-1	K^-
$s\bar{d}$	0	-1	\bar{K}^0
$s\bar{s}$	0	0	$??$

qqq	Q	S	Baryon
uuu	2	0	Δ^{++}
uud	1	0	Δ^+
udd	0	0	Δ^0
ddd	-1	0	Δ^-
uus	1	-1	Σ^{*+}
uds	0	-1	Σ^{*0}
dds	-1	-1	Σ^{*-}
uss	0	-2	Ξ^{*0}
dss	-1	-2	Ξ^{*-}
sss	-1	-3	Ω^-

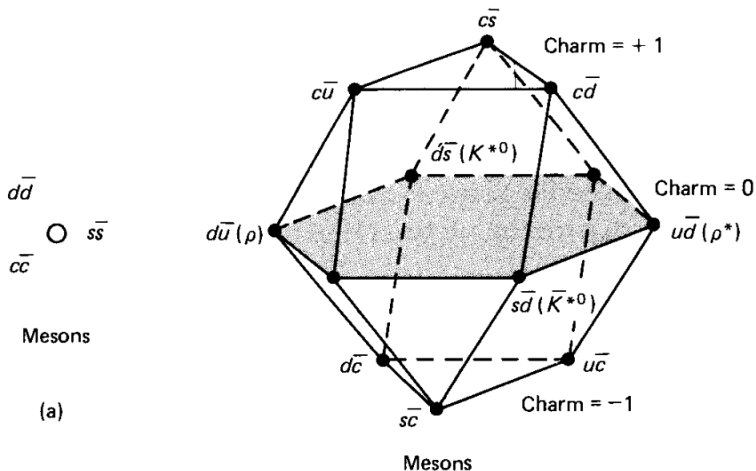
Ushtrim 4

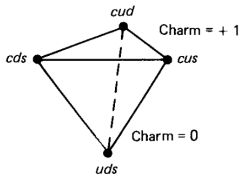
Bazuar ne perberjen e kuarkeve te Mezoneve dhe Barioneve si dhe ne numrat kuantik te kuarkeve (te paraqitur ne tabelat me lart). Gjenin sa jane Q , B , I dhe s per te gjitha grimcat aty.

Ngjashmeria qe sektori i kuarkeve shfaq me sektorin e leptoneve

- Leptonet e, μ, τ, ν
- Quarket $u, d, s, ?$

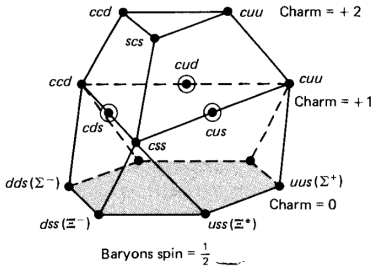
Keshtu u sygjjerua nje kuark tjetër te quajtuar c .

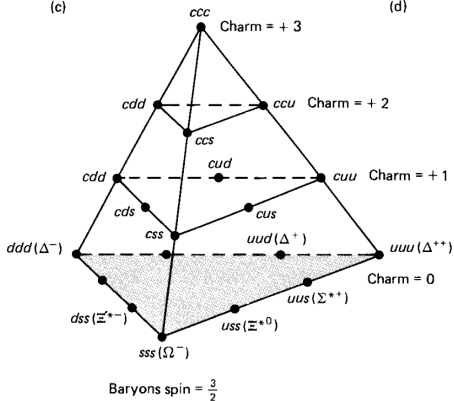

Baryons

(c)

(d)

Baryons spin = $\frac{3}{2}$

Zbulimet e mevonshme te grimcave sygjeroj ekzistencen e edhe ty kuarkeve te tjera me te renda t dhe b . Keshtu kemi nje simetri te plote mes aromave te kuarkeve dhe leptoneve.

QUARK CLASSIFICATION

	q	Q	D	U	S	C	B	T
First generation	d	$-\frac{1}{3}$	-1	0	0	0	0	0
	u	$\frac{2}{3}$	0	1	0	0	0	0
Second generation	s	$-\frac{1}{3}$	0	0	-1	0	0	0
	c	$\frac{2}{3}$	0	0	0	1	0	0
Third generation	b	$-\frac{1}{3}$	0	0	0	0	-1	0
	t	$\frac{2}{3}$	0	0	0	0	0	1

LEPTON CLASSIFICATION

	l	Q	L_e	L_μ	L_τ
First generation	e	-1	1	0	0
	ν_e	0	1	0	0
Second generation	μ	-1	0	1	0
	ν_μ	0	0	1	0
Third generation	τ	-1	0	0	1
	ν_τ	0	0	0	1

Modeli Standart

Fizika e Grimcave

Fizika e grimcave studion: **MATERIEN** dhe **FORCAT** ne nivelin me fundamental. Ne kuptimin e sotem:

- **MATERIA** – perbehet nga **Leptonet dhe Kuarket** qe jane fermione me spin $1/2$. Keto grimca nuk kane permase fizike (jane pikesore).
- **FORCAT**- jane bashkeveprimet themelore te natyres. Pershkruhen nga fusha kuantike te cilat kane si kuant bozonet e fushes dhe kane spin 1 pervec gravitonit qe duhet te kete spin 2. Kuantet e fushes shkembehin mes grimcave te materies duke mundesuar bashkeveprimet e tyre. Keto kuantet jane
 - Bashkeveprimi Elektromagnetik – fotoni γ .
 - Bashkeveprimi i Dobet – grimcat W^\pm dhe Z^0 .
 - Bashkeveprimi i Forte – gluoni g
 - Bashkeveprimi i Gravitacional – gravitoni G (ka spin 2)*

*Bashkeveprimi gravitacional midis grimcave elementare eshte totalisht i neglizhueshem.

Modeli Standart (MS)

Modeli Standart i grimcave elementare eshte nje teori kuantike fushe shume e suksesshme e cila ka parashikuar me shume saktesi cdo rezultat eksperimental te perftuar deri tani.

Materia ne MS

- **Materia ne modelin standart pershkruhet nga leptonet dhe kuarket.**
- Jane gjithsej 6 aroma leptonesh dhe 6 aroma kuarkesh bashke me antigrimcat e tyre.
- **Leptonet dhe kuarket formojne 3 gjenerata (grupe dyshe). Gjeneratat sillen njelloj dhe ndryshojne vetem nga masat.**
- Kuarket gjithashtu vijne ne tre ngjyra (te **kuqe**, **jeshile** dhe **blu**) qe jane ngarkesat e bashkeveprimit te forte.
- **Pra, materia ne MS ka gjithsej 48 grimca themelore.**

**Tre gjeneratat e materies
(Fermione)**

**Bashkeveprimet
(Bozone)**

11

$\approx 173.1 \text{ GeV}/c^2$
 $\frac{2}{3}$
 $\frac{1}{2}$
t
top

$\approx 124.97 \text{ GeV}/c^2$
0
0
higgs

$\approx 2.2 \text{ MeV}/c^2$
 $\frac{2}{3}$
 $\frac{1}{2}$
u
up

$\approx 1.28 \text{ GeV}/c^2$
 $\frac{2}{3}$
 $\frac{1}{2}$ **C**
charm

$\approx 4.18 \text{ GeV}/c^2$
 $-\frac{1}{3}$
 $\frac{1}{2}$
b
bottom

Diagram of a down quark (d) with mass $\approx 4.7 \text{ MeV}/c^2$, baryon number $-\frac{1}{3}$, and charge $\frac{1}{2}$.

$\approx 96 \text{ MeV}/c^2$
 $-\frac{1}{3}$
 $\frac{1}{2}$ **S**
strange

$\approx 91.19 \text{ GeV}/c^2$

0
1

Z

bozoni Z

$\approx 1.7768 \text{ GeV}/c^2$
-1
 $\frac{1}{2}$
tauoni

$\approx 105.66 \text{ MeV}/c^2$
 $-1\frac{1}{2}$

muoni

$\approx 0.511 \text{ MeV}/c^2$
-1
 $\frac{1}{2}$
e
elektroni

$\approx 80.39 \text{ GeV}/c^2$
 ± 1
1
bozoni W

$< 18.2 \text{ MeV}/c^2$
0
 $\frac{1}{2}$
 ν_τ
neutrino
tauonike

$<0.17 \text{ MeV}/c^2$
0
 $\frac{1}{2}$ ν_μ
neutrino
muonike

BZONET Kalibruese
BOZONET VEKTORE

BOZONET SKALARE

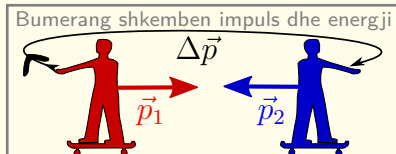
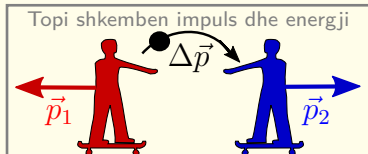
KUARKET

LEPTONET

Modeli Standart (MS)

Forcat ne MS

- MS merret me bashkevperimet elektromagnetike, te dobeta dhe te forta. Per shkak te dobese se tij dhe meqe nuk ka akoma nje teori kuantike, graviteti nuk eshte pjese e MS.
- Bashkeveprimet ne teorine kuantike te fushes pershkruhen nepermjet shkembimit te grimcave te fushes (bozonet e fushes).

- MS eshte nje teori efektive dhe jo teori themelore e natyres. Ajo ka nje shkalle energjie pertej se ciles pushon se funksionuari.

Karakteristikat e Bashkeveprimeve.

Madhesia Fizike	Gravitacioni	Elektromagnetizmi	Bashk. Dobet	Bashk. Forte
Vepron mbi	çdo grimce	grimcat e ngarkuara	leptonet & kuarket	kuarket & gluonet
Ngarkesa/Burimi	masa-energji	ngark. elektrike	ngark. aromes	ngark. ngjyres
Fortesia*	$\sim 10^{-39}$	$\sim 10^{-2}$	$\sim 10^{-7}$	~ 1
Potenciali $V(r)$ ne distance	$\sim 1/r$	$\sim 1/r$	$\sim e^{-(m \times r)/r}$	$\sim r$
Distanca tipike [m]	∞	∞	$\sim 10^{-17}$	$\sim 10^{-15}$
Jetgjatesia tipike [s]	-	10^{-20}	10^{-8}	$\sim 10^{-23}$
Seksioni terthorte tipik [mb]	-	10^{-2}	10^{-13}	~ 10
Teoria pershkruese	Gjeometrodinamika	Elektrodinamika	Aromodinamika	Kromodinamika

*Fortesia ketu lidhet me ate qe quhet konstantja e çiftimit α apo konstantja hiperfine ne elektrodinamike.

Karakteristikat e bozoneve te fushes.

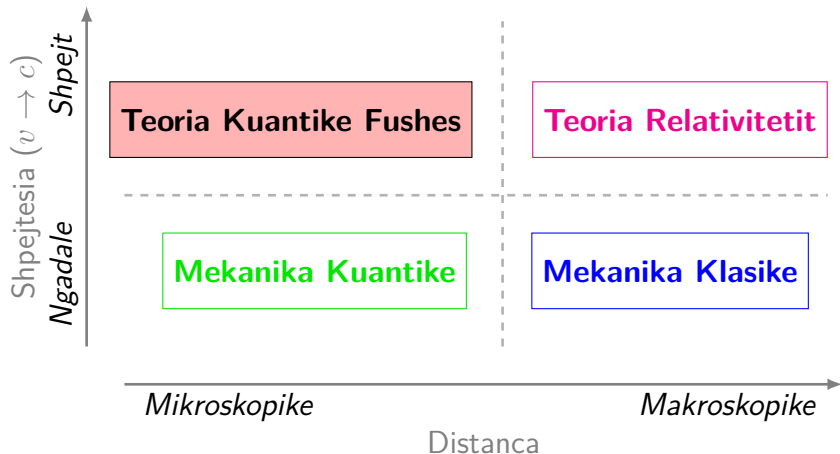
Madhesia Fizike	Gravitacioni	Elektromagnet.	Bashk. Dobet	Bashk. Forte
Kuanti fushes	G	γ	W^{\pm}, Z^0	g
Masa [GeV/c ²]	0	0	80.4, 91.2	0
Ngarkesa elektrike	0	0	$\pm e, 0$	0
Spini [\hbar]	2	1	1	1

Ushtrim 5

Llogarisni forcen e Coulomb-it, forcen gravitacionale si dhe raportin e tyre per: a) dy elektrone, b) dy protone te cilet ndodhen ne distancen $r = 1 \text{ fm}$.

Teoria Kuantike Fushes

Teoria e Grimcave Elementare

Teoria Relativiteti Special

- Teoria Speciale e Relativitetit nderton nje hapësire ngjarjesh 4 dimensionale (3 hapësire dhe 1 kohe) ku nje vektor shprehet $x^\mu = (ct, x, y, z)$ dhe $\mu = 0, 1, 2, 3$.
- Kjo hapësire–kohe është minkowskiane me metrike diagonale $\eta_{\mu\nu} = \text{diag}(1, -1, -1, -1)$.
- Gjatesite e nje vektori x^μ ne kete hapësire gjendet nga $s^2 = \eta_{\mu\nu} x^\mu x^\nu = c^2 t^2 - x^2 - y^2 - z^2$ qe quhet interval.
- Themeli i teorisë janë transformimet e Lorentz-it qe janë rrotullime ne hapësirën e Minkowski-t.
- Keto rrotullime formojne nje grup ortogonal special $SO(1, 3)$ qe quhet dhe grupi i Lorentz-it. Është (1,3) për 1 dimension kohe dhe 3 dimensionet e hapësirës.
- Paraqitja matricore e elementeve te $SO(1, 3)$ për hapësirën e ngjarjeve jep transformimet e Lorentz-it për vektoret.

- Rrotullimet ne hapesire jane njelloj si ne 3D, me matricat qe kane $\cos \theta$ dhe $\sin \theta$. Shembull rrotullimi sipas boshtit z :

$$\Lambda_{\nu}^{\mu}(\theta) = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & \cos(\theta) & -\sin(\theta) & 0 \\ 0 & \sin(\theta) & \cos(\theta) & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

- Rrotullimet qe perfshijne koordinaten e kohes (quhen “boosts”) behen me funksione hiperbolike pra permban \cosh dhe \sinh ne vend te \cos dhe \sin . Shembull, “boosts” sipas boshtit x :

$$\Lambda_{\nu}^{\mu}(\psi) = \begin{bmatrix} \cosh(\psi) & \sinh(\psi) & 0 & 0 \\ \sinh(\psi) & \cosh(\psi) & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

- Transformimet nga sistemi S nje tjeter S' qe leviz me shpejtesi v psh sipas boshtit x , behet nga “boosts”: $x^{\mu'} = \Lambda_{\nu}^{\mu}(\psi) x^{\nu}$.

- Madhesite fizike ne teorine e relativitetit marrin formen relevante per hapesire 4D minkowskiane (quhet paraqitja kovariante).
Psh. translacionet ne hapesire-kohe gjenerohen nga 4-impulsi $P^\mu = (E/c, \vec{p})$ qe perfshin zhvendosjet ne kohe dhe ne hapesire qe ne mekaniken klasike kryhenin vec e vec nga Hamiltoniani dhe impulsi, respektivisht.
- Simetrite ne relativitet jane ato qe shnderrimet nga grupi i Lorentz-it $SO(1, 3)$ lene invariante, qe eshte norma e vektoreve 4D. Shembull madhesish invariante:

$$x^2 = \eta_{\mu\nu} x^\mu x^\nu = c^2 t^2 - \vec{r}^2$$

$$P^2 = \eta_{\mu\nu} P^\mu P^\nu = \frac{E^2}{c^2} - \vec{p}^2 = m^2 c^2$$

- Nga ku rrjedh dhe lidhja relativiste e energji-impulsit:

$$E^2 = p^2 c^2 + m^2 c^4$$

4-impulsi ruhet

Ne cdo bashkeveprim grimcash 4-impulsi ruhet.

$$\sum_i P_i^\mu = \sum_j P_j'^\mu$$

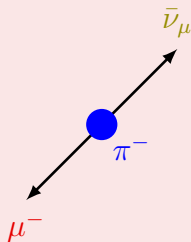
$$\Rightarrow \begin{cases} \sum_i E_i &= \sum_j E'_j \\ \sum_i \vec{p}_i &= \sum_j \vec{p}'_j \end{cases}$$

Per cdo grimce vlen $P_i^2 = m_i^2 c^2$.

Shembull

Gjeni energjinë dhe impulsin e muonit dhe neutrinos nga zberthimi i një pioni në prehje $\pi^- \rightarrow \mu^- + \bar{\nu}_\mu$.

Zgjidhje:

- Nga ligji ruajtjes: $P_{\pi^-}^\lambda = P_{\mu^-}^\lambda + P_{\bar{\nu}_\mu}^\lambda$
- Ngrehje në katrore: $(P_{\pi^-})^2 = (P_{\mu^-} + P_{\bar{\nu}_\mu})^2$
(shënim: mos harroni që ngritja në katrore është $P^2 = \eta_{\lambda\delta} P^\lambda P^\delta$)
- Kemi: $P_\pi^2 = P_\mu^2 + P_\nu^2 + 2\eta_{\lambda\delta} P_\mu^\lambda P_\nu^\delta$
- $\Rightarrow m_\pi^2 c^2 = m_\mu^2 c^2 + m_\nu^2 c^2 + 2\left(\frac{E_\mu E_\nu}{c^2} - \vec{p}_\mu \vec{p}_\nu\right)$
- Meqë $m_\nu = 0 \Rightarrow E_\nu = |p_\nu|$ dhe meqë $\vec{p}_\pi = 0 \Rightarrow \vec{p}_\mu = -\vec{p}_\nu$ si dhe $E_\mu = E_\pi - E_\nu$

Gjejmë: $E_\mu = \frac{m_\pi^2 - m_\mu^2}{2m_\pi} c^2 = \frac{(140 \text{ MeV})^2 - (106 \text{ MeV})^2}{2 \times 140 \text{ MeV}} = 110 \text{ MeV}$

$E_\nu = |p_\mu| = |p_\nu| = 30 \text{ MeV}.$

Ushtrim 6

Gjeni energjine dhe impulsin e fotonove nga zberthimi $\pi^0 \rightarrow 2\gamma$.

Ushtrim 7

Ne eksperimentet me grimca dallohen dy tipa: Ato qe jane objekt fiks (grimca te pershpejtuara godasin nje material ne prehje) dhe pershpejtuesit (dy grumbuj grimcash qe pershpejtohen ne drejtime te kunderta dhe goditen). Gjeni formulen e madhesise invariante $s = (P_1^\mu + P_2^\mu)^2$, funksion te energjise dhe impulsit sic maten ne laborator te grimcave qe goditen. $P_1^\mu = (E_1/c, \vec{p}_1)$ dhe $P_2^\mu = (E_2/c, \vec{p}_2)$ jane 4-impulset e grimcave qe goditen ne laborator.

Mekanika Kuantike

- Ne Mekanike Kuantike, hapesira e gjendjeve eshte hapesira e Hilbertit (hapesira e funksioneve valore).
- Impulsi apo Energjia (Hamiltoniani) si gjeneratore te zhvendosjeve ne hapesire dhe ne kohe jane operatore ne hapesiren e Hilbertit.
- Nese zgjedhim paraqitjen koordinative te funksioneve valore, atehere paraqitja e operatoreve te energjise dhe impulsit eshte:

$$\hat{\mathcal{H}} = \hat{E} = i\hbar \frac{\partial}{\partial t}, \quad \hat{\vec{p}} = -i\hbar \nabla$$

- Ekuacioni Schröndinger-it mundeson evolucionin e gjendjeve.

$$\hat{\mathcal{H}}\Psi = i\hbar \frac{\partial \Psi}{\partial t}$$

- Per nje grimce te lire ekuacioni i Schrödinger-it jep:

$$\hat{\mathcal{H}} = \frac{\hat{p}^2}{2m} \quad \Rightarrow \quad -\frac{\hbar^2}{2m}\Delta\Psi = i\hbar\frac{\partial\Psi}{\partial t}$$

- Zgjidhja e ketij ekuacioni eshte ekuacioni i vales plane $\Psi = A \times e^{-i(\omega t - \vec{k} \cdot \vec{x})}$, ku $\vec{p} = \hbar\vec{k}$ dhe $E = \hbar\omega = \hbar^2\vec{k}^2/2m$.
- Ky ekuacion eshte me derivate te rendit te pare ne kohe dhe te rendit te dyte ne hapesire, rrjedhimisht nuk eshte invariant ndaj shnderrimeve te Lorentz-it, dmth nuk eshte relativist.
- Meqe grimcat elementare levizin me shpejtesi relativiste, do na duhet nje version relativist i ekuacionit te Schrödinger-it.
- Ketu nuk kemi folur per spinin e grimces. funksioni valore Ψ paraqet nje skalar (grimce me spin 0). Ekuacioni i Paulit modifikon ekuacionin e Schrödinger-it per te pershkruar grimcat jo relativiste me spin 1/2.

Mekanika Kuantike Relativiste

Ekuacioni i Klein–Gordon-it

- Lidhja energji-impuls ne teorine e relativitetit eshte $E^2/c^2 = p^2 + m^2 c^2$, versioni i kuantizuar i saj do ishte

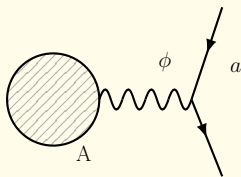
$$\frac{\hat{E}^2}{c^2} = \hat{p}^2 + m^2 c^2$$

- Duke zevendesuar operatoret gjejmë ekuacionin e Klein–Gordon-it:

$$-\hbar^2 \frac{\partial^2 \Psi}{c^2 dt^2} = -\hbar^2 \Delta \Psi + m^2 c^2 \Psi$$

- Zgjidhja e ketij ekuacioni eshte erisht ekuacioni i vales plane $\Psi = A \times e^{-i(\omega t - \vec{k} \cdot \vec{x})}$, ku tani $\vec{p} = \hbar \vec{k}$ ndersa $E = \hbar \omega = \pm \sqrt{\vec{p}^2 c^2 + m^2 c^4}$.
- Ekuacioni tani eshte relativist por na del problemi i energjive negative!!!

Zgjidhja Statike e Ekuacionit Klein–Gordon

Imagjinoni bashkeveprimin e nje grimce test a me nje grimce tjeter masive A te pa levizshme, $a + A \rightarrow a' + A$. Supozojme qe grimca A prodhon nje fushe qe ndermjetesohet nga bozone skalare ϕ .

- Ekuacioni i Klein–Gordon-it per grimcen ϕ ne rastin statik (pra derivatet kohore jane $\partial_t \phi = 0$) eshte:

$$\Delta \phi = \lambda_c^2 \phi$$

- Ketu $\lambda_c = \hbar/mc$ eshte gjatesia e vales se Comptonit. Dhe zgjidhja e ketij ekuacioni eshte:

$$\phi(r) = -\frac{g^2}{4\pi r} e^{-r/\lambda_c}$$

Zgjidhja Statike e Ekuacionit Klein–Gordon

Potenciali Yukawa-s

- Konstantja g qe normalizon zgjidhjen jep fortesine e bashkeveprimit.
- Kjo ne fakt jep zgjidhjen e potencialit te Yukawa-s:

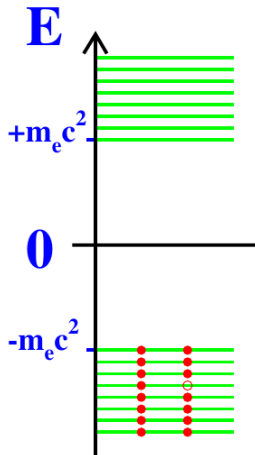
$$V(r) = -\frac{g^2}{4\pi r} e^{-r/\lambda_c}$$

- Yukawa ishte i pari qe propozoje kete zgjidhje per te shpjeguar forcat berthamore, dhe λ_c jipte rrezen e bashkeveprimit berthamore, dhe keshtu gjendet masa e mezonit π qe u zbulua me vone.
- Vereni qe nese masa e grimces ndermjetese eshte $m = 0$ potenciali Yukawas shnderrohet ne potencialin elektrik te Coulomb-it $V(r) = -\alpha/r$.

Ushtrim 8

Duke ditur rrezen e bashkeveprimit berthamore, gjeni sa duhet te jete masa e grimces Yukawa qe duhet te ndermjeteson bashkeveprimin berthamore.

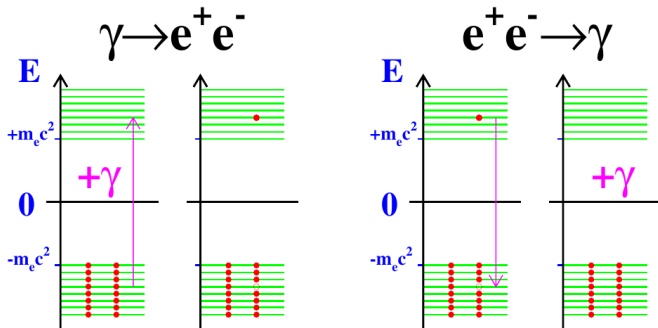
Zgjidhja me Energji Negative: Antigrimca

Interpretimi Dirack-ut

- Dirack nuk i hodhi poshte zgjidhjet me energji negative qe rrjedhin nga ekuacionet relativiste te Klein-Gordon-it
- Ai interpretojte ato me ate qe quhet “deti i Dirack-ut”
- Vakumi permban gjithë gjendjet/zgjidhjet me energji negative, ku cdo gjendje eshte e mbushur me elektrone me spine te kunderta ne menyre qe te kenaqi parimin e Pauli-t.

Deti i Dirack-ut

Vakuumi i ka te gjitha gjendjet e zena (eshte i gjithi i mbushur perplot me grimca) rrjedhimisht, grimcat me energji pozitive nuk mund te zbresin ne enegji me te uleta. Nese pompohet energji ne vakuum si psh nje foton, nje grimce e vakuumit kapercen ne banden me energji pozitive duke lene pas nje “vrime” ne banden me energji negative. Nga elektroneutraliteti i vakuumit, vrima ka ngarkese te kundert nga vrima. Dirack interpretoje vrimat si antrigrimca.

Interpretimi i Feynman

Ne kuptimin e sotem, zgjidhjet me energji negative jane gjendje te grimces qe leviz mbrapsht ne kohe. Keto interpretohen si antrigramca me energji pozitive por me ngarkese te kundert levizin ne drejtimin pozitiv te kohes. Antrigramcat kane te njejten mase dhe ngarkese pro me shenjte te kundert me grimcen. Per te dhene nje ide, kini parasysh evolimin ne kohe te nje vale plane te grimces

$$e^{i-Et} = e^{i-(-E)(-t)}$$

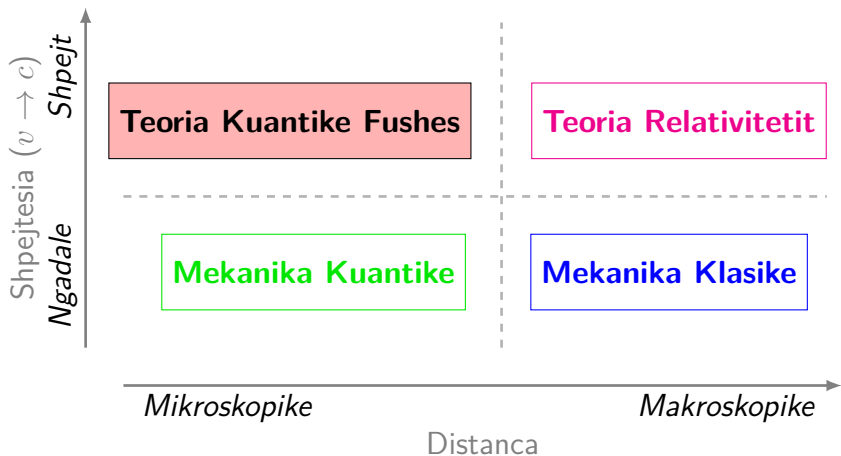
Seksionet e Terthorta per Bashkeveprimeve e Grimcave

Marrim nje reaksion $a + b \rightarrow c + d$. Seksioni i terthorte per kete reaksion eshte madhesia σ qe perftohet nga raporti i shpejtesise se reaksionit Γ me fluksin e grimcave qe godasin Φ .

$$\Gamma = \sigma \Phi$$

Shpejtesia e reaksionit jipet/llogaritet nga **Rregulla e Arte e Fermi-t**

Teoria Kuantike Fushes

Mekanika Kuantike

- Ne Mekanike Kuantike, hapesira e gjendjeve eshte hapesira e Hilbertit (hapesira e funksioneve valore).
- Impulsi apo Energjia (Hamiltoniani) si gjeneratore te zhvendosjeve ne hapesire dhe ne kohe jane operatore ne hapesiren e Hilbertit.
- Nese zgjedhim paraqitjen koordinative te funksioneve valore, atehere paraqitja e operatoreve te energjise dhe impulsit eshte:

$$\begin{aligned}\hat{\mathcal{H}} = \hat{E} &= i\hbar \partial_t \\ \hat{\vec{p}} &= -i\hbar \nabla\end{aligned}$$

- Ekuacioni Schrödinger-it është ekuacioni i evolucionit të gjendjeve.

$$\hat{\mathcal{H}}|\psi\rangle = i\hbar \frac{\partial}{\partial t}|\psi\rangle$$

- Për një grimcë të lirë ($V = 0$) ekuacioni shndërrohet në:

$$\hat{\mathcal{H}} = \frac{\hat{p}^2}{2m} \Rightarrow -\frac{\hbar^2}{2m}\Delta\psi = i\hbar \frac{\partial\psi}{\partial t}$$

- Zgjidhja e tij është ekuacioni i vales plane $\psi = A \times e^{-i(\omega t - \vec{k} \cdot \vec{x})}$, ku $\vec{p} = \hbar\vec{k}$ dhe $E = \hbar\omega = \vec{p}^2/2m$.
- Ekuacioni mesipër nuk është relativist (nuk ka formë kovariante). Ai ka një derivat të rendit të parë me kohën dhe një derivat të rendit të dytë në lidhje me hapësirën.
- Funkcioni valor në këtë ekuacion është skalar, dhe nuk përfaqëson grimcat me spin.
- Grimcat elementare levizin me shpejtësi relativiste, rrjedhimisht na duhet një version relativist i ekuacionit të Schrödinger-it. dhe që gjithashtu të përshkruajë grimcat me spin të ndryshme.

Spini i grimcave

- Spini është grade të tjera lirie që ka grimca (sikund është zhvendosja apo rrotullimi i trupit në hapësirë).
- Spini i grimcës modelohet matematikisht njësoj si momenti impulsit kuantik që është paraqitje e grupit $SU(2)$.
- Spini mund të mendohet si një rrotullim i grimcës, por që nuk ka lidhje me përfytyrimin tonë të rrotullimit klasik.
- Momenti impulsit/Spini në mekanikë kuantike janë të kuantizuar.
- Kujtoni dhe që grimcat elementare janë pikësore (asnjë eksperiment nuk tregon që grimcat elementare kanë permasa fizike). A mund të intuajta juaj të vizualizojë rrotullimin e një pike gjeometrike?!
- Grimcat me spin kanë një simetri rrotulluese. Nëse grimca ka spin $S = s\hbar$, ajo ngel invariante nëse rrotullohet me këndin $\alpha = 2\pi/s$.

Ka nje lidhje te ngushte mes grupit te Lorentz-it $SO(3, 1)$ (relativitetit) dhe spinit $SU(2)$ (arsyet do ti kuptonim mire po te benim parqitje grupesh). Si rrjedhoje:

- Grimcat me spin $S = 0$ quhet grimca skalare (nga menyra si shnderrohen nga grupi Lorentz-it).
- Fermionet me $S = 1/2$ kane simetri rrotullimi me $\alpha = 4\pi$ (duhet te rrotullohesh $2 \times 360^\circ$ te vish ne pozicionin fillestare).
- Bozonet me $S = 1$ quhen vektore (sepse shnderrohen njelloj si vektoret e hapesires) dhe ka simetri rrotullimi me $\alpha = 2\pi$.
- Fermionet me $S = 3/2$ kane simetri rrotullimi me $\alpha = 4\pi/3$.
- Bozonet me $S = 2$ shenderrohen si tenzor i rangut 2 dhe ka simetri per $\alpha = \pi$, etj...

- Ne ekuacionin e Schrödinger-it nuk kemi folur ne menyre eksplicite per spinin e grimces.
- Pauli ishte i pari qe formuloi ekuacionin e Schrödinger-it per grimcat jo relativiste me spin $1/2$ ne fushen elektromagnetike:

$$\left[\frac{1}{2m} (\vec{\sigma} \cdot (\vec{p} - q\vec{A}))^2 + q\phi \right] |\psi\rangle = i\hbar \frac{\partial}{\partial t} |\psi\rangle,$$

ku σ_i jane matricat e Paulit dhe $|\psi\rangle = \begin{bmatrix} \psi_+ \\ \psi_- \end{bmatrix}$ ku ψ_+ dhe ψ_- jane funksionet qe i pergjigjen gradeve te lirise se spinit $+1/2$ dhe $-1/2$, respektivisht.

- Pra po kerkojme nje formulim te mekanikes kuantike qe te jete relativist dhe te permbaje natyrshem spinin dhe cdo grade tjeter lirie te grimces.

Ushtrim 1

Vertetoni qe:

a) $(\vec{\sigma} \cdot \vec{p})^2 = p^2.$

b) $\left(\frac{E}{c} - \vec{\sigma} \cdot \vec{p}\right) \left(\frac{E}{c} + \vec{\sigma} \cdot \vec{p}\right) = \frac{E^2}{c^2} - p^2.$

Ushtrim 2

Vertetoni qe matricat e Pauli-t kane antikomutator:

$$\{\sigma_i, \sigma_j\} = 2 \delta_{ij}$$

Shenim: Antikomutatori perkufizohet si $\{A, B\} = AB + BA$ ndryshe nga komutatori qe eshte $[A, B] = AB - BA$. Kujtoni qe komutatori i matricave te Pauli-t eshte $[\sigma_i, \sigma_j] = 2i \epsilon_{ijk} \sigma_k$

Mekanika Kuantike Relativiste

Ekuacioni i Klein–Gordon-it ($S = 0$)

- Lidhja energji-impuls ne teorine e relativitetit eshte $E^2/c^2 = p^2 + m^2 c^2$, versioni i kuantizuar i saj do ishte

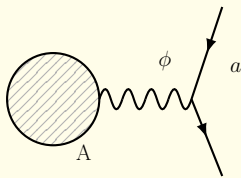
$$\frac{\hat{E}^2}{c^2} = \hat{p}^2 + m^2 c^2$$

- Duke zevendesuar operatoren gjejme ekuacionin e Klein–Gordon-it:

$$-\hbar^2 \frac{\partial^2 \psi}{c^2 dt^2} = -\hbar^2 \Delta \psi + m^2 c^2 \psi$$

- Zgjidhja e ketij ekuacioni eshte erisht ekuacioni i vales plane $\psi = A \times e^{-i(\omega t - \vec{k} \cdot \vec{x})}$, ku tani $\vec{p} = \hbar \vec{k}$ ndersa $E = \hbar \omega = \pm \sqrt{\vec{p}^2 c^2 + m^2 c^4}$.
- Ekuacioni tani eshte relativist por na del problemi i energjive negative!!!

Zgjidhja Statike e Ekuacionit Klein–Gordon

Imagjinoni bashkeveprimin e nje grimce test a me nje grimce tjeter masive A te pa levizshme, $a + A \rightarrow a' + A$. Supozojme qe grimca A prodhon nje fushe qe ndermjetesohet nga bozone skalare ϕ .

- Ekuacioni i Klein–Gordon-it per grimcen ϕ ne rastin statik (pra derivatet kohore jane $\partial_t \phi = 0$) eshte:

$$\Delta \phi - \frac{\phi}{\lambda_c^2} = 0$$

- Ketu $\lambda_c = \hbar/mc$ eshte gjatesia e vales se Comptonit. Dhe zgjidhja e ketij ekuacioni eshte:

$$\phi(r) = -\frac{g^2}{4\pi r} e^{-r/\lambda_c}$$

Zgjidhja Statike e Ekuacionit Klein–Gordon

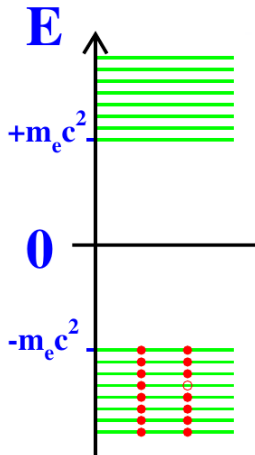
Potenciali Yukawa-s

- Konstantja g qe normalizon zgjidhjen jep fortesine e bashkeveprimit.
- Kjo ne fakt jep zgjidhjen e potencialit te Yukawa-s:

$$V(r) = -\frac{g^2}{4\pi r} e^{-r/\lambda_c}$$

- Yukawa ishte i pari qe propozoje kete zgjidhje per te shpjeguar forcat berthamore, dhe λ_c jipte rrezen e bashkeveprimit berthamore, dhe keshtu gjendet masa e mezonit π qe u zbulua me vone.
- Vereni qe nese masa e grimces ndermjetese eshte $m = 0$ potenciali Yukawas shnderrohet ne potencialin elektrik te Coulomb-it $V(r) = -\alpha/r$.

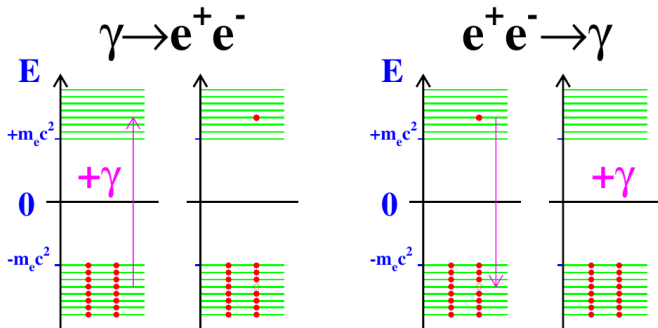
Zgjidhja me Energji Negative: Antigrimca

Interpretimi Dirac-ut

- Dirac nuk i hodhi poshte zgjidhjet me energji negative qe rrjedhin nga ekuacionet relativiste te Klein-Gordon-it
- Ai interpretojte ato me ate qe quhet “deti i Dirac-ut”
- Vakumi permбан gjithë gjendjet/zgjidhjet me energji negative, ku cdo gjendje eshte e mbushur me elektrone me spine te kunderta ne menyre qe te kenaqi parimin e Pauli-t.

Deti i Dirac-ut

Vakuumi i ka te gjitha gjendjet e zena (eshte i gjithi i mbushur perplot me grimca) rrjedhimisht, grimcat me energji pozitive nuk mund te zbresin ne enegji me te uleta. Nese pompohet energji ne vakuum si psh nje foton, nje grimce e vakuumit kapercen ne banden me energji pozitive duke lene pas nje “vrime” ne banden me energji negative. Nga elektroneutraliteti i vakuumit, vrima ka ngarkese te kundert nga vrima. Dirac interpretoje vrimat si antrigrimca.

Interpretimi i Feynman

Ne kuptimin e sotem, zgjidhjet me energji negative janë gjendje të grimces që leviz mbrapsht në kohë. Këto interpretohen si antrigrimca me energji pozitive por me ngarkesë të kundërt levizin në drejtimin pozitiv të kohës. Antrigrimcat kanë të njëjtën masë dhe ngarkesë pro me shenjtë të kundërt me grimcen. Për të dhënë një ide, kini parasysh evolimin në kohë të një vale plane të grimces

$$e^{i-Et} = e^{i-(-E)(-t)}$$

Ekuacioni i Weyl-it

- Konsideroni tani Ekuacionin e Klein–Gordon-it per rastin e grimces pa mase:

$$\left(\frac{\hat{E}^2}{c^2} - \hat{p}^2 \right) \psi = 0$$

- Meqe energjite negative i perkasin antigrimces atehere do mundohemi qe ekuacionin e Klein–Gordon-it ta faktorizojme si dy ekuacione te rendit te pare ne derivate.

$$\left(\frac{\hat{E}}{c} - \vec{\sigma} \cdot \hat{\vec{p}} \right) \left(\frac{\hat{E}}{c} + \vec{\sigma} \cdot \hat{\vec{p}} \right) = \frac{\hat{E}^2}{c^2} - \hat{p}^2$$

- Pra ekuacioni shnderrohet ne forme matricore:

$$\left(\frac{1}{c} I \partial_t + \vec{\sigma} \cdot \nabla \right) \left(\frac{1}{c} I \partial_t - \vec{\sigma} \cdot \nabla \right) = \frac{1}{c^2} \partial_t^2 - \Delta = \square.$$

Nga ekuacioni me sipër ndertojmë trajten matricore:

$$\frac{1}{c} I \partial_t = \begin{pmatrix} \frac{1}{c} \partial_t & 0 \\ 0 & \frac{1}{c} \partial_t \end{pmatrix}, \quad \vec{\sigma} \cdot \nabla = \begin{pmatrix} 0 & \partial_x \\ \partial_x & 0 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 0 & -i\partial_y \\ i\partial_x & 0 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} \partial_z & 0 \\ 0 & \partial_z \end{pmatrix}$$

$$\left(\frac{1}{c} I \partial_t + \vec{\sigma} \cdot \nabla \right) = \begin{pmatrix} \frac{1}{c} \partial_t + \partial_z & \partial_x - i\partial_y \\ \partial_x + i\partial_y & \frac{1}{c} \partial_t - \partial_z \end{pmatrix}$$

$$\left(\frac{1}{c} I \partial_t - \vec{\sigma} \cdot \nabla \right) = \begin{pmatrix} \frac{1}{c} \partial_t - \partial_z & -(\partial_x - i\partial_y) \\ -(\partial_x + i\partial_y) & \frac{1}{c} \partial_t + \partial_z \end{pmatrix}$$

$$\left(\frac{1}{c} \partial_t + \vec{\sigma} \cdot \nabla \right) \cdot \left(\frac{1}{c} \partial_t - \vec{\sigma} \cdot \nabla \right) =$$

$$= \begin{pmatrix} \frac{1}{c} \partial_t + \partial_z & \partial_x - i\partial_y \\ \partial_x + i\partial_y & \frac{1}{c} \partial_t - \partial_z \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} \frac{1}{c} \partial_t - \partial_z & -(\partial_x - i\partial_y) \\ -(\partial_x + i\partial_y) & \frac{1}{c} \partial_t + \partial_z \end{pmatrix} =$$

$$= \begin{pmatrix} \frac{1}{c^2} \partial_t^2 - \partial_x^2 - \partial_y^2 - \partial_z^2 & 0 \\ 0 & \frac{1}{c^2} \partial_t^2 - \partial_x^2 - \partial_y^2 - \partial_z^2 \end{pmatrix} = I \square$$

Ekuacioni

$$\left(\frac{1}{c} \partial_t + \vec{\sigma} \cdot \nabla\right) \cdot \left(\frac{1}{c} \partial_t - \vec{\sigma} \cdot \nabla\right) \psi = 0$$

ka zgjidhje (**ekuacionet e Weyl**)

$$\begin{cases} \left(\frac{1}{c} \partial_t + \vec{\sigma} \cdot \nabla\right) \varphi = 0 \\ \left(\frac{1}{c} \partial_t - \vec{\sigma} \cdot \nabla\right) \xi = 0 \end{cases}$$

Meqenese matricat e Paulit jane 2×2 atehere kerkohet qe dhe funksionet valore te jene te kene 2 komponente ose sic quhen ndryshe **Spinoret e Weyl**. Rrjedhimisht zgjidhja per grimcen relativiste te lire dhe pa mase eshte e tipit:

$$\varphi = \mathcal{N} \begin{pmatrix} \varphi_1 \\ \varphi_2 \end{pmatrix} e^{-i(\omega t - \vec{k} \cdot \vec{r})}$$

Pra **funksioni valore eshte i detyruar te kete nje grade tjeter lirie – spinin e fermionit.**

Ushtrim 3

Konsideroni nje spinor Weyl-i (dmth fermion pa mase) qe ka impuls $p = p_z$ ne drejtim e boshtit z . Zbatoni ne fillim psh ekuacionin e pare te Weyl per funksionin valore φ per zgjidhjen e vales plane dhe gjeni qe:

$$(E/c - |p|)\varphi_1 = 0$$

$$(E/c + |p|)\varphi_2 = 0$$

Gjeni gjithashtu zgjidhjen ne te njejta kushte per ekuacionin e dyte te Weyl per ξ . Krahasoni zgjidhjet.

Zgjidhja

$$(E/c - |p|)\varphi_+ = 0$$

$$(E/c + |p|)\varphi_- = 0$$

jane te tipit $\varphi_+ = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}$ per grimcen me energji pozitive $E = +|p|$

dhe $\varphi_- = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix}$ per grimcen me energji negative $E = -|p|$

(antigrimcen). Nese nisemi edhe njehere nga ekuacioni Weyl dhe pjesetojme te me modulin e impulsit te grimces kemi:

$$\left(\frac{E}{|p|c} - \frac{\vec{\sigma} \cdot \vec{p}}{|p|} \right) \varphi = 0$$

Heliciteti

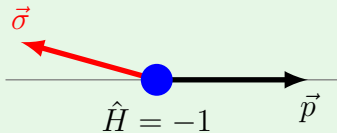
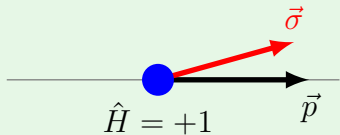
Heliciteti quhet madhesia

$$\hat{H} = \frac{\vec{\sigma} \cdot \vec{p}}{|p|}$$

Per fermionet ($s = 1/2$) pa mase, ka vlera vetjake:

$$\hat{H} = \frac{E}{|p|c} = \begin{cases} +1 & : E > 0 \text{ (grimca)} \\ -1 & : E < 0 \text{ (antigramca)} \end{cases}$$

Heliciteti eshte shenja e projeksonit te spinit ne drejtimin e impulsit.

Helicitetit

Zakonisht helicitetin perdoret dhe terminologjia qe $H = +1$ eshte i "Djathte" ("right-handed") dhe $H = -1$ "Majte" ("left-handed").

Keshtu qe zgjidhjet e ekuacioneve te Weyl per φ do ishin.

$$E > 0, \hat{H} = +1$$

Grimce e Djathte

$$E < 0, \hat{H} = -1$$

Antigrimce e Majte

Ndersa per ξ do kishim

$$E > 0, \hat{H} = -1$$

Grimce e Majte

$$E < 0, \hat{H} = +1$$

Antigrimce e Djathte

Shenim: Zakonisht gjendjet e Majta apo te Djathta i perkasin nje madhesie tjeter qe quhet Kiralitet ("Chirality"). Megjithate, per fermionet pa mase, Heliciteti dhe Kiraliteti jane ekuivalent dhe prandaj shkembehjet terminologjia.

Permbledhje e ekuacioneve te Weyl

- Ekuacionet e Weil jane per fermionet pa mase.
- Faktorizimi i ekuacioneve te Klein-Gordon-it ne ekuacione lineare ne lidhje me derivatet, solli ne menyre te natyrshme grade lirie ekstra qe lidhen me spinin e grimces.
- Gjithashtu vazhdojme te marrim zgjidhjet me energji negative per antigrimcen.
- Dendesia e probabilitetit eshte gjithmone pozitive.
- Ne menyre te natyrshme, gjendjet e grimces pershkruhen nga vlerat dhe gjendjet vetjake te operatorit te Helicitetit.

Ekuacioni i Dirac-ut

- Ekuacioni Weyl-it pershkruan grimcat me spin $1/2$ pa mase, nderkohe qe fermionet e materies qe njohim jan me mase.
- Ekuacioni qe pershkruan fermionet relativiste me mase quhet ekuacioni i Dirac-ut.
- Nisim perseri nga ekuacioni i Klein-Gordon-it $\hat{E}^2/c^2 - \hat{p}^2 = m^2 c^2$ dhe e linearizojme ne derivate te para ne hapesire dhe kohe:

$$\frac{\hat{E}}{c} = \vec{\alpha} \cdot \vec{p} + \beta m = \alpha_x p_x + \alpha_y p_y + \alpha_z p_z + \beta m c$$

- Kerkojme qe $\vec{\alpha}$ dhe β te plotesojne ekuacionin e Klein-Gordon-it

$$\frac{\hat{E}^2}{c^2} = \left(\alpha_x p_x + \alpha_y p_y + \alpha_z p_z + \beta m c \right)^2$$

Ushtrim 4

Duke u nisur nga ekuacioni Klein-Gordon, dhe forma lineare

$$\frac{\hat{E}^2}{c^2} = \left(\alpha_x p_x + \alpha_y p_y + \alpha_z p_z + \beta m c^2 \right)^2$$

gjeni qe:

- $\alpha_x^2 = \alpha_y^2 = \alpha_z^2 = \beta^2 = 1$
- antikomutatori $\{\alpha_i, \alpha_j\} = 0$ per $i \neq j$
- antikomutatori $\{\alpha_i, \beta\} = 0$ per $i = x, y, z$.

Ekuacioni i Dirac-ut

- Shumezotje tani me nje β nga te dy anet e ekuacionit

$$\beta \frac{\hat{E}}{c} = \beta \vec{\alpha} \cdot \vec{p} + \beta^2 m$$

- dhe shenojme

$$\left[i\hbar \left(\frac{1}{c} \gamma^0 \partial_t + \gamma^1 \partial_x + \gamma^2 \partial_y + \gamma^3 \partial_z \right) - \beta^2 m c \right] \psi = 0$$

- ku $\gamma^\mu = (\beta, \beta \vec{\alpha})$ quhen matricat e Dirac-ut. Shpesh ne literature ekuacionin e Dirac e gjeni ne njesi natyrale $\hbar = c = 1$

$$(i\gamma^\mu \partial_\mu - m) \psi = 0$$

Eshte nje nga ekuacionet me te bukura dhe ikon e fizikes moderne.

Matricat e Dirac-ut

Matricat e Dirac-ut (ose matricat gama) plotesojne

- $(\gamma^0)^2 = 1$
- $(\gamma^1)^2 = (\gamma^2)^2 = (\gamma^3)^2 = -1$
- $\{\gamma^i, \gamma^j\} = 0$ per $i \neq j$.

Permbledhtazi, matricat e Dirac-ut plotesojne

$$\{\gamma^\mu, \gamma^\nu\} = 2\eta^{\mu\nu} I_4$$

Ku $\eta^{\mu\nu}$ eshte metrika Monkowski-t dhe I_4 eshte matrica njesi 4×4 .

Paraqitja e Matricave te Dirac-ut

Nje nga paraqitjet me te zakonshme te matricave te Dirac-ut eshte si vijon:

$$\gamma^0 = \begin{pmatrix} I_2 & 0 \\ 0 & -I_2 \end{pmatrix}, \quad \gamma^i = \begin{pmatrix} 0 & \sigma_i \\ -\sigma_i & 0 \end{pmatrix}$$

Ushtrim 5

Provoni qe paraqitja me lart e matricat te Dirac-ut plotesn vetite a antikomutimit

$$\{\gamma^\mu, \gamma^\nu\} = 2 \eta^{\mu\nu} I_4.$$

Zgjidhjet e ekuacionit te Dirac-ut

Funksioni valore ψ quhet spinor i Dirac-ut dhe ka 4 komponente

$$\psi = \begin{pmatrix} \psi_1 \\ \psi_2 \\ \psi_3 \\ \psi_4 \end{pmatrix}$$

Nese marrim zgjidhjet ne prehje $\vec{p} = 0$ pra $\nabla\psi = 0$, kemi

$$(i\gamma^0\partial_t - m)\psi = 0$$

$$\Rightarrow i \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & -1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \partial_t\psi_1 \\ \partial_t\psi_2 \\ \partial_t\psi_3 \\ \partial_t\psi_4 \end{pmatrix} = m \begin{pmatrix} \psi_1 \\ \psi_2 \\ \psi_3 \\ \psi_4 \end{pmatrix}$$

Zgjidhjet e ekuacionit të Dirac-ut

- Ekuacioni për grimcen $E = +m$ dhe antigrimcen $E = -m$

$$\partial_t \begin{pmatrix} \psi_1 \\ \psi_2 \end{pmatrix} = -i m \begin{pmatrix} \psi_1 \\ \psi_2 \end{pmatrix}, \quad \partial_t \begin{pmatrix} \psi_3 \\ \psi_4 \end{pmatrix} = i m \begin{pmatrix} \psi_3 \\ \psi_4 \end{pmatrix}$$

- Duke normalizuar në një bazë të pershtatshme gjejmë:
 - Per grimcen me spin lart dhe poshte:

$$u_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \times e^{-imt}, \quad u_2 = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \times e^{-imt}$$

- Per antigrimcen me spin lart dhe poshte:

$$u_3 = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} \times e^{imt}, \quad u_4 = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} \times e^{imt}$$

Permbledhje e Ekuacionit te Dirac-ut

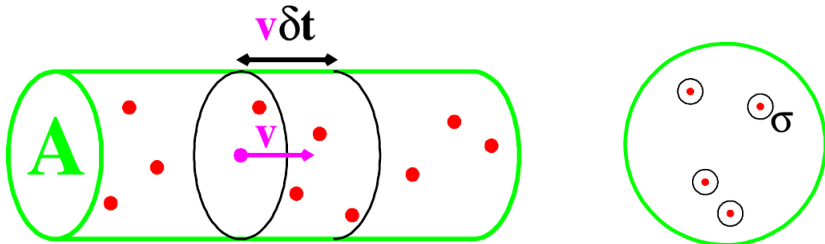
- Jep zgjidhjen per fermionin edhe antifermionin me mase.
- Integron ne menyre te natyrshme graded e lirise se spinit.
- Ne limitin kur masa shkon ne zero, ekucioni i Dirac-ut shnderrohet ne dy ekuacione te pa ciftuar ekuacionesh te Weyl-it.
- Ekuacioni i Dirac-ut ka “funskion valore” spinoret qe kane 4 komponente, dmth jane gjithsej kater ekuacione te Dirac-ut.

Seksioni Terthorte

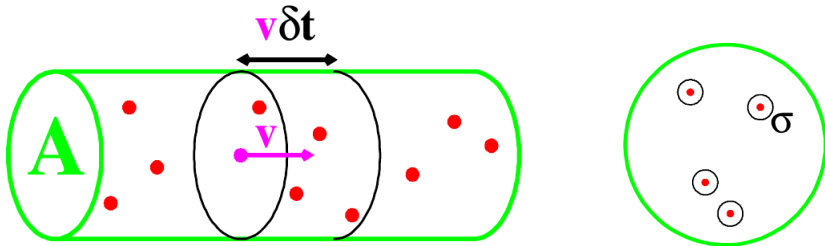
Seksioni Terthorte

- Konsiderojme nje experiment ku nje fluks Φ grimcash a qe levizin me shpejtesi v hyjne ne nje mjedis te perbere nga grimcat b dhe perqendrim n_b .
- Grimcat a dhe b bashkeveprojne me njera tjetren me nje shpejtesi reaksioni Γ (psh numri i grimcave a qe devijojne per njesi kohe ne nje kend te ngurte $d\Omega$)
- Bashkeveprimi mund te jete elastik ose inelastike (dmth pjese e energjise shnderrohet ne energji te brendeshme ose per te prodhuar grimca te reja).
- Seksioni i terthorte σ eshte ajo madhesia qe karakterizon thelbesisht bashkeveprimin $a + b$ dhe lidh fluksin Φ me shpejtesine e reaksionit Γ sipas:

$$\Gamma = \sigma \Phi.$$

- Seksioni terthorte mat probabilitetin qe nje bashkeveprim te ndodhe dhe shprehet ne njesi te siperfaqes, dmth ne m^2 ose me **barn** ($1 b = 10^{-28} m^2$).
- Madhesia e seksionit te terthorte mund te konsiderohet edhe si permase gjeometrike brenda se ciles grimca duhet te goditet per te ndodhur bashkeveprimi. Gjithsesi, seksioni terthorte eshte parameter stokastik (thelbesisht probabilitare).
- Ne figuren me lart kemi konsideruar grimcen a qe leviz me shpejtesi v qe pershkruan rrugen $\delta\ell = v\delta t$ ne materialin b .

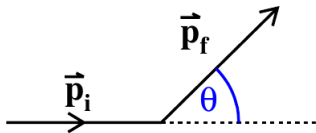
- Pergjate rruges $\delta\ell$ grimca a ndeshet me $N_b = n_b A \delta\ell = n_b v A \delta t$ grimca b .
- $N_b \times \sigma$ do na paraqese sipërfaqen totale të bashkeveprimit, ndërsa $N_b \times \sigma/A$ paraqet probabilitetin e bashkeveprimit.

$$\delta P_{a+b} = \frac{N_b \sigma}{A} = \frac{(n_b v A \delta t) \sigma}{A}$$

- Probabiliteti për njësi kohe (që do paraqesi shpejtesinë e reaksionit) $\Gamma = \delta P/\delta t$, pra

$$\Gamma_{a+b} = \sigma n_b v = \sigma \Phi$$

Bashkeveprimet ne Mekanike Kuantike

- Konsideroni shperhapjen e grimcave nga nje potencial $V(r)$ (qe keni pare ne mekanike kuantike).
- Tufa e grimcave ne fillim kane impuls \vec{p}_i (sipas boshtit z) dhe ne dalje kane impuls \vec{p}_f .
- Differenca impulsit $\Delta\vec{p} = \vec{p}_f - \vec{p}_i$ eshte vlera qe shkembetet gjate bashkeveprimit.
- Nga **Rregulla e Arte e Fermi** keni mesuar qe

$$\Gamma = 2\pi |M|^2 \rho(E_f)$$

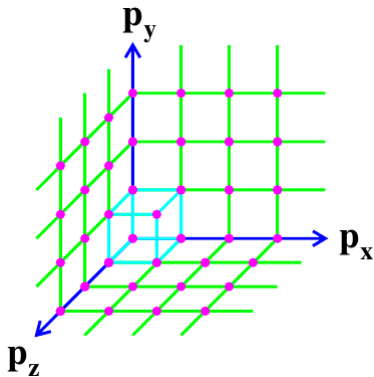
ku M eshte amplituda apo elementi matricore dhe $\rho(E_f)$ eshte dendesia e gjendjeve perfundimtare.

- Ne rendin e pare te perturbimit perdorim zgjidhjen e valeve plane

$$\psi = N \times \exp \left[-\frac{i}{\hbar} (E t - \vec{p} \cdot \vec{r}) \right]$$

Dmth kemi supozuar qe bashkeveprimi eshte i lokalizuar ne nje zone te vogel.

- Normalizimi i funksionit valor te nje grimce brenda nje kudie kubike me permasa L eshte $|\psi|^2 = N^2 = 1/L^3 \Rightarrow N = L^{-3/2}$.
- Elementi matricore mban te gjithe fiziken e bashkeveprimit:
 $M = \langle \psi_f | \hat{\mathcal{H}} | \psi_i \rangle = \int \psi_f^* \hat{\mathcal{H}} \psi_i d^3\vec{r} =$
 $N^2 \int e^{-i\vec{p}_f \cdot \vec{r}} V(r) e^{i\vec{p}_i \cdot \vec{r}} d^3\vec{r} = L^{-3} \int e^{-i\vec{q} \cdot \vec{r}} V(r) d^3\vec{r}$ qe eshte transformimi Fourier i potencialit (Born approximation).
- Pra amplituda M ne kete perafirim jipet nga transformimi Fourier i potencialit. Amplituda varet nga $\vec{q} = \vec{p}_f - \vec{p}_i$ impulsi i shkembyer.

\Rightarrow

$$k_x = 2\pi n_x / L, \text{ etj...}$$

$$p_x = 2\pi n_x / L \quad (\hbar = 1)$$

$$p_y = 2\pi n_y / L$$

$$p_z = 2\pi n_z / L$$

Dendesia e gjendjeve

- Vellimi i nje gjendje te vetme ne hapësirën e impulseve është $\Delta V_p = (2\pi/L)^3$.
- Numri i gjendjeve është $dN = d^3\vec{p} / \Delta V_p$ pra

$$dN = p^2 dp d\Omega / (2\pi/L)^3$$

Dendësia e gjendjeve

- Dendësia e gjendjeve perkufizohet si $\rho(p) = dN/dp$, pra

$$\rho(p) = p^2 d\Omega / (2\pi/L)^3$$

- Dendësia e gjendjeve sipas energjive. Ne interesohemi per grimca relativiste $E = p^2 + m^2$ ku $p \gg m$ pra $E = p$ keshtu kemi:

$$\rho(E) = \frac{E^2 d\Omega}{(2\pi)^3} L^3$$

Llogaritja e Seksionit te Terthorte

$$\frac{d\sigma}{d\Omega} = \frac{E^2}{(2\pi)^3} \left| \int e^{i\vec{q}\vec{r}} V(r) d^3\vec{r} \right|^2$$

Ushtrim 6

Vertetoni formulen me lart te seksionit terthorte.

Teorite Kuantike

- Cdo teori kuantike fushe ne themel te saj nderton nje aparat matematikore per te llogaritur amplituden M .
- Ne cdo teori, grimcat e materies pershkruhen nga **ekuacionet e Dirac-ut**.
- Fushat bozonike si grimca Higgs (skalar) apo bozonet e fushes (vektore), pershkruhen nga **ekuacionet Klein-Gordon**.
- Ka nje set rregullash nga i cili llogaritet amplituda M , qe quhen **diagramat e Feynman-it**.
- Pershkrimi dhe llogaritjet dalin jashte objektivitet te ketij kursi...